

MAGYAR CSERKÉSZ

X. ÉVF. 5. SZÁM. *Ára: 32 fillér.* 1929. MÁRCIUS

REMINGTON

Az egész világon ismerik és elismerik a
Remington Portable
írógép fölényét.

Nem játék! Nem miniatür!
Hanem komoly hordozható gép a

REMINGTON PORTABLE

négysoros, standard billentyűzetű írógép.

Úgy a REMINGTON-PORTABLE, mint a többi legújabb modelljeinket díjmentesen, vételkényszer nélkül mutatjuk be országszerte, kedvező fizetési feltételek mellett, 18 havi hitelre is.

Remington Irógép Rt.
Budapest, VI., Andrássy-út 12.
a Magyar Cserkészszövetség szállítója.

Irógépeink kiválóságáról véleményt adhat a Magyar Cserkészszövetség Gazdasági Hivatala.

? *VAN MÁR bekötési táblád* ?

a tavalyi évfolyamhoz? Ha nincs, akkor beszerezheted a Kiadóhivatalnál vagy a „CSERKÉSZBOLT"-nál (V, Hajnal-u. 6.)

Félvászon... ... ... 1·50 P. Egészvászon ... ... 2·20 P

A Magyar Ifjúsági Vöröskereszt Egyesület
elárusító helye
a **Cserkészboltban** van
V., Hajnal-utca 6. sz., Cserkészház.

Kézügyességek, kézimunkák, terítők, díszes párnák, babák, karácsonyfadíszek stb. feltűnően olcsó áron kaphatók.

Cserkészelőadásra, Csapatünnepélyekre

Kiválóan alkalmas a **különféle ízben** kapható **cukorpasztilla,** valamint a Wrigley féle **rágógummi** és a **töltött narancs-csokoládé-kocka**

Csapatoknak gyári áron utánvét mellett, v. bizományba.

Magyarországi főlerakat:
PULJER J. Budapest, V., Garam-utca 25.
Kapható a **„Cserkészboltban"** is!

Első magyar hangszergyár:
STOWASSER
kir. udvari szállító.
BUDAPEST, II., LÁNCHÍD-U. 5.
Általánosan elismerve a legjobb hangszerek.
Húrok csak finom, megbízható minőségben.
Romlott hangszerek szakszerűen javíttatnak.
Árajánlat ingyen küldetik.
Az egyedüli magyar hangszergyár az országban!

Csapat-, raj- és örsi
Árajánlattal díjmentesen szolgál:

ZÁSZLÓK a legegyszerűbbtől a legdíszesebb kivitelig.
OBERBAUER A. UTÓDA EGYHÁZI SZEREK ÉS ZÁSZLÓK VÁLLALATA

ALAPÍTÁSI ÉV 1863. **BUDAPEST, IV., VÁCI-UTCA 41.** TEL.: AUT. 833—44.

X. évfolyam 5. szám. Budapest, 1929. március 1.

MAGYAR CSERKÉSZ

A MAGYAR CSERKÉSZSZÖVETSÉG HIVATALOS LAPJA

JÓ MUNKÁT!

Olyan szép, olyan sokatmondó köszönési forma ez a miénk, hogy mind szélesebb rétegekben használják már a nem cserkészek is — épen csak a cserkészek nem használják. Legalább is erről panaszkodik az a sok levél, amelyet újabban megint sűrűn kapok.

Régi téma ez. A mi hasábjainkon is gyakran szóvátettük úgy, hogy bizony nem nagy dicsőség újra erről irni vezetőcikket. De hát itt mindig olyan dologról kell irni, aminek megírására szükség van, arra kell bíztatni, amiről sokan megfeledkeznek, azt a hibát kell szóvátenni, amelyik kezd elharapódzni, vagy amely már elterjedt. Igy aztán megesik, hogy egy-egy témát újra meg újra előveszünk, mert egy-egy hiba újra, meg újra felburjánzik.

Ezek közé a gyakran megismétlődő, vagy talán egészen soha el sem múló hibák közé tartozik az, hogy a cserkészek nem köszöntik egymást.

Magam is gyakran tapasztalom, hogy cserkészjelvényes fiú rohan el mellettem, vagy áll közvetlen közelemben — néha ugyanabban a villamoskocsiban — s úgy néz némán a liliomra, mintha most látná ezt a jelvényt először. Az is megesett már, hogy három-négy cserkész együtt jött szembe velem s egyiknek sem jutott eszébe, hogy jó munkát kívánjon.

Sokáig azt hittem, hogy ez csak pesti jelenség. Ugy magyaráztam, hogy itt, ahol senki sem ismeri a másikat, annyira leszoktak az emberek az utcán való üdvözletváltásról, hogy a cserkészek is áldozatai lettek ennek az egymással mit sem törődésnek. Rájöttem azonban — főként a sok panaszos levél győzött meg erről —, hogy ez a mindenképen cserkészietlen, súlyos hiba, szinte általános. Kiváltképen ott terjed el nagyon, ahol sok a cserkész.

Hát ez ellen tenni kell valamit! Mégpedig tinéktek, fiúk! Itt nem elég a parancsnok úr biztatása, tinektek magatoknak kell belátnotok, hogy minden nem köszönő cserkész sebet ejt a mozgalmon. Tinéktek magatoknak (kiváltképen az örsvezetőknek) kell szüntelenül résen lennetek, hogy kiküszöbölődjék ez a csúf hiba, amely a cserkészlélekkel össze nem illő lustaságnak, vagy közömbösségnek a bizonysága.

Meg kell érteni és meg kell értetni minden cserkészszel a következőket:

1. A cserkészköszönés a testvériség megnyilatkozása. Ha testvérek találkoznak, csak természetes, hogy szívből köszöntik egymást. Minket testvérekké forrasztott a liliom. Akinek a mellén tündököl, azt nekünk szívből kell köszöntenünk.

2. A cserkészköszönés az öröm kifejezése. Ha olyan emberrel találkozunk, aki a mi baráti körünkbe tartozik, akkor öröm járja át a szívünket s ezt az örömet ősidők óta köszöntés fejezi ki. Nekünk örülnünk kell, ha cserkésszel, ha a mi nagy baráti körünk egy tagjával találkozunk.

3. A cserkészköszönés az egy célra törekvőknek újból és újból való összefogása. Mi nemcsak örülünk a liliom láttára, mert tudjuk, hogy velünk egy lelkületű, egy cél felé törtető testvérrel állunk szemben, hanem üdvözlésünkkel figyelmeztetjük is egymást önként vállalt kötelességeinkre. Minden cserkészköszönés új szövetkezés.

4. A cserkészköszönés erőforrás, mert mennél többször halljuk a mi jelszavunkat, annál inkább érezzük, hogy sokan vagyunk s ez a tudat bizodalmunkat, erőnket, s törekvéseink megvalósulásában vetett hitünket növeli.

5. A cserkészköszönés a fegyelem megnyilatkozása. Annak bizonysága, hogy mi egy hatalmas, egységes testület vagyunk, egymáshoz tartozunk, egymástól függünk, egymásnak rendelkezésére állunk. A katonai fegyelemnek is egyik legáltalánosabb megnyilatkozási formája a tisztelgés. Ahol nincs tisztelgés, ott nincs fegyelem. Jellemző, hogy a szomorú emlékű forradalmak egyik legelső „vívmánya“ a katonai tisztelgés eltörlése volt. A köszönés után jaj de sok mindent elhagytak azok a „katonák!“

Ezért nem közömbös az, hogy köszönünk-e, vagy sem. Aki elhagyja a köszöntést, az rendszerint egyebet is elhagy a cserkészeszményből. Az elmaradt köszönés után lassanként elmarad minden: a testvéri, bajtársi érzés, a nagy célok felé való bátor törtetés, a cserkésztörvényekhez való ragaszkodás, a külső és belső fegyelem, végre az egész cserkészlélek. Nem marad egyéb, mint egy a kabáthajtókán felejtett feketedő liliom, amely már nem a tiszta, harmonikus fiúléleknek ragyogását allegorizálja, hanem szüntelenül csúfol, megaláz egy eszmét, egy nagyszerű gondolatot, amely valamikor pedig az útról letért ifjú előtt is szent volt.

Egészen bizonyos, hogy ezt nem akarjátok. Sem ti, akik e sorokat olvassátok, sem a ti cserkésztestvéreitek. Egészen bizonyos, hogy ti mind azt akarjátok: ragyogjon egyre fényesebben a cserkészliliom. Ragyogtassátok hát azt a cserkészköszöntésben is! Valahányszor liliomos fiúval, liliomos férfiúval találkoztok, újongjon fel tisztán, csengőn, derűsen ajkatokon a testvériségnek, a szeretetnek, az örömnek, a bajtársi együttérzésnek, az erőforrásnak, a fegyelemnek hitvallása: *jó munkát.*

Kálmán bácsi.

EGY CSERKÉSZ, AKI NEM VISEL EGYENRUHÁT

— Aztán, tudjátok, a bokorból hirtelen hangot hallottunk. Ez a gyilkos volt! Azt mondta: jaj, megfogtak! És azzal usgyi! futott mint a nyul.

— Hát a parancsnok úr mért nem lőtt rá? — kérdezte az egyik körgallér bosszúsan.

— Okos vagy, — mondta Andris fölénnyel, — abban a nagy sötétségben kár a „hatszemélyest" fárasztani. Úgyis hiába.

Távolban a parancsnok úr hangja hallatszott.

Káli! Káli! hozd ki a mentőládát!

Az egyik körgallér erre eltünt a sátrak között. A többiek izgatottan bújtak össze. A nehéz testet két cipelője a parancsnoki sátorban vitte.

Pár pillanat mulva égett a tábor legjobb lámpája, egy, hatalmas reflektorú vasutaslámpa. Az erős fényben még borzalmasabbnak tűnt föl az ájult ember. A vért ugyan félig lemosta az eső, de csapzott haja, szakálla, elgyötört külseje szánalmas és egyben nagyon kellemetlen hatást tett. Arca sápadt volt, mint a halotté, szemei beestek, nagyokat nyögött, többször föl akart ülni, de sikertelenül.

— Most sokat mozog, — mondta Jóska. — Úgy látszik az eső miatt.

E percben toppant be Káli csuromvizesen, kezében a fehér mentőládával.

— Csak az a furcsa, — mondta a parancsnok úr, miközben a testet vizsgálta, — hogy seholsem találom a lövést. Zúzódás van rajt elég, arca, keze tele van vágásokkal, apró szúrásokkal, fejebúbján egy éktelen ütés nyoma, de lövést seholsem látok.

Majd ujra a puskát kezdte nézegetni. Kivette a két üres töltényt. Sörét volt, gyári töltés, amint Jóska azonnal megállapitotta.

Káli meg észre akarta téríteni az ájultat. Étert szagoltatott vele, tüsszentésre ingerelte, vizesronggyal csapdosta mellét. Hiába! Az csak forgolódott, nyögött, de nem tért magához. Egyszer-másszor ismét mondogatta!

— Jaj! . . . megöl . . . megöl! . . .

Gyorsan levetkőztették. Zsebeiben alig volt valami. Egy dohányzacskó, egy törött cseréppipa rövid szárral (bizonyára az esés következtében tört el), egy régimódi pénzeserszény, amolyan „buksza", melyben néhány filléren kivül egy régi katonai igazolvány volt, mely S. Béla névre szólott. Senkisem tagadhatta le elfogódottságát. A lámpa reszkető fényében ott feküdt előttük egy ember, valószinüleg gyilkosság áldozata, a zápor pedig dörömbölve dobolt a sátor ponyváján. A parancsnok úr az óráját nézte.

— Még csak negyed kettő. Mennyi minden történt egy negyedóra alatt. Szóval S. Béla, dehát ki lehet az az S. Béla! Milyen förtelmes borszaga van!

Az ember megint megmozdult. Rendetlenül, aprókat lélekzett. Jóska azt hitte, hörög.

— Jaj! . . . jaj! . . . megöl . . . ! — sóhajtotta.

A parancsnok úr megszagolta a töltényeket. Még egészen friss volt. Ezt csak most lőhették ki nemrég. A lövés tehát innen jött. Majd az ájult jobbkezét szagolta meg. A véres, horzsolásos kézen jól lehetett érezni a puskapor szagát.

— Világos! ez a puska nem azé, akit menekülni hallottunk. Dehát akkor hogyan! Ez lőtt volna amarra? Hisz akkor ez kisérelte meg a gyilkosságot!

— Ugy van — mondta Jóska —. A dolog most már világos. Ez az ember részeg állapotban rálőtt arra a másikra, az pedig, mikor látta, hogy mindkét töltényét kilőtte, odarohant hozzá, kicsavarta a puskát kezei közül, jól elagyabugyálta és otthagyta.

— Én nem hiszem, hogy így lenne — vélte Káli, a tábor Hőmérnöke és az aktuális strófák gyártója. — Én azt hiszem, hogy itt egyszerű rablógyilkosság történt. Nézzék meg ezt az embert! Lehetséges, hogy egy ilyen élemedett, rendesen öltözött embernél csak annyi pénz legyen, amennyit találtunk nála? Részeg volt, leütötték, ő védekezett, hiába, elájult, kirabolták. Közönséges rablógyilkosság!

A parancsnok úr a fejét csóválta.

— Jó, jó! A lövéseket, a gúnyos röhejt mind, mind meg tudom ezzel magyarázni, az ütődések, zúzódások szintén érthetők, bár a galagonyabokrok is mondhatnának erről egyetmást. De egyet még mindig nem tudok megmagyarázni, pedig ez, azt hiszem, döntő fontosságú lenne.

— Mit? — kérdezte Jóska.

— Emlékszel, mit kiáltott az a menekülő ember?

— Emlékszem. Azt kiáltotta, jaj Istenem, vagy valami effélét.

— Nos látod! Az az ember félt, megijedt. Hiszen jó, Káli szerint rablógyilkos volt, félhetett, de kérdem, megnyilatkozhatik-e a rablógyilkos félelme ily szavakban: Jaj Istenem! Egy irtózatos káromkodást esetleg várhatna az ember, de ilyen félénk, szinte gyermekes beszédet!?

Tanácstalanul néztek egymásra. Az eset elég titokzatosnak látszott. Káli közben sok jódozás és mosás után bekötötte a sebesült fejét és az élettelen testet egy pokróccal betakarta.

— Parancsnok úr, tisztelettel jelentem, az elsősegélyt megadtam, próbáltam a beteget éleszteni, nem sikerült. Ez azonban nem oly nagy baj jelen esetben, mert alapos a gyanu, hogy . . . hogy . . . heveny alkoholmérgezésről van szó, bár a koponyán levő nagy ütés is hozzájárulhat, hogy . . .

— Jól van, fiam, köszönöm — mondta a parancsnok úr mosolyogva. Majd ismét az órájára nézett.

E percben fölvágódott a sátorbejárat ponyvája és két esőtől csatakos csendőrkalap jelent meg alatta. Utánuk különös alak topogott be. Első pillanatban kétlábon járó fókának gondolta volna az ember. Csak nehezen jöttek rá, hogy ez a fóka nem más, mint Ervin, a kerékpáros, kinek puritán egyszerűségű öltözete egy úszónadrágból állott. Jóska annyira megijedt, hogy mindjárt egy körgallért dobott rá és erősen dörzsölgette gémberedett tagjait.

— A parancsnok urat keressük — mondta az idősebbik csendőr és kezdett esőköpenyéből kikászolódni. — A kis biciklista útközben ért bennünket. Sietve jöttünk. Igaz, hogy valami gyilkosság történt?

A komor helyzetben olyan jól esett a derék csendőr palócos beszéde. A parancsnok úr röviden ismertette a helyzetet. Alig pillantott a csendőr az ájult emberre, mikor mosolyogva kiáltott föl:

— Hiszen ez a Béla bácsi! a részeges Béla bácsi!

— Csakugyan — mondta a másik is —, már előbb nézegettem, de a sok kötés miatt nem tudtam azonnal fölismerni.

— Dehát, ki az a Béla bácsi — kérdezte Káli, az örök kíváncsi.

— Béla bácsi — felelte a csendőr — régebben jómódú vendéglős volt. Lenn lakott Gyöngyösön. Jött a háború és ő sokáig hadifogoly volt Szibériában. Mikor hazajött, rákapott az ivásra, elitta a kocsmát, a szép, nagy házat. Itt vett most a Vártető közelében egy kis vityillót. Azóta is mindig iszik szegény, meg orvvadászattal is foglalkozik. Minap is majdnem lelőtték...

...A zápor, mint valami Végzet, tovább dobolt a sátor tetején. A fiúk némán néztek maguk elé...

— Egyedül találták? — kérdezte a fiatalabbik csendőr. — Nem volt vele senki?

— Nem — szólt a parancsnok úr —, valaki elfutott mellőle, mint már említettem, de vele senki sem volt.

— Nem értem a dolgot — szólt az idősebbik csendőr, kinek mellén sok érem csillogott —. Pedig azt hittem... — Tovább nem folytathatta, mert a sátor bejáratánál Tici lelkendező feje tűnt föl. Két kezével erősen fogott egy körülbelül tizenötéves fiút, akinek arcvonásait nem lehetett látni, mert fejét mélyen lehajtotta.

— Parancsnok úr... parancsnok úr... tisztelettel... jelentem... ezt a foglyot most fogtuk. Itt ólálkodott a tábor körül. Mikor rászóltam, futásnak eredt, de a szersátor köteleiben megbotlott s így én meg Banyi megfogtuk...

A fogoly e percben fölemelte fejét és körülnézett a sátorban. Arca szomorú volt, szemei vörösek, ruhája csuromvíz, egész tócsa keletkezett körülötte. Mikor a földön fekvő embert meglátta, fölsikoltott:

— Jaj, mi baja van? — kérdezte. — Meg szabad néznem?

— Miért akarod meg nézni? Mért félsz, hogy baja lett neki? — kérdezte Jóska érdeklődve.

— *Mert az apám* — felelte a fiú és testét megrázta a zokogás...

*

A csendőrök megerősítették a fiú szavait. Jól ismerték őt. Állandó kísérője volt apjának. Ha részeg volt, ő mindig a nyomában járt. Vigyázott rá.

— Hát így van ez rendjén — mondta az idősebbik csendőr —, az apja mégis apja neki, ha részeges is. Hát hogyan is történt, fiam?

A gyermek szepegett. A földön fekvő alakot nézte, majd a körülállókra pislogott. Sírt, alig lehetett megérteni, mit mond.

— Apa... ivott... ivott... most is sokat.., aztán ...fogta a puskáját... kiment... mondta, hogy vadászik ...őzet ...én... én... tudtam... hogy most őzet... nem lehet vadászni... utána mentem... lődözött... a levegőbe... ő... ő... részeg szegény mindig... oly szerencsétlen vagyok... lődözött és kacagott... a durranásnak... ő így szokott... kacagott és én... el akartam a fegyvert venni... elesett a tüskék között... de jöttek a cserkészek... én... én... én... úgy szégyeltem magamat... azoknak jó apjuk van... azok cserkészek lehetnek... én nem lehetek... és elfutottam... ne haragudjanak rám és... apát se csukják be... szegényt... én is úgy szeretnék cserkész lenni... ne zárják be őt... mindig vele leszek és nem lesz baj.

A végét már nagyon komolyan mondta. Nem tudott szólni senki, csak a zápor csattogott a sátortetőn. A fiúk szemében könny csillogott, az idősebb csendőr is megsodorintotta őszülő bajuszát.

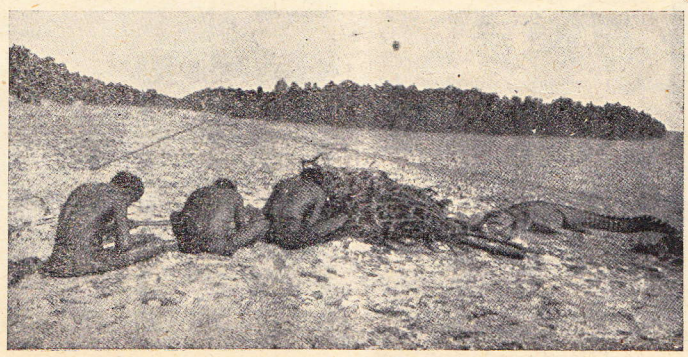
Végül megszólalt a parncsnok úr:

— Fiam, ne sírj, de légy büszke, mert én mondom neked, aki sokszáz cserkészt avattam már életemben, hogy te is cserkész vagy. Cserkész vagy és különb vagy, mint sokan, akiknek Isten mindent megadott bőven, csak a szívet mérte szűkösen. Neked sok minden hiányzik a boldogságodhoz, de szíved, az van. Te cserkész vagy, bár sohasem volt még rajtad a mi egyenruhánk. Ám a mi egyenruhánk közönséges lom marad szív nélkül, a te szíved pedig egyenruha nélkül is cserkésszé avat tégedet. Adjon a jó Isten erőt továbbra is, hogy el ne felejtsd az Irás szavát, amely másnak oly könnyű: „Tiszteld atyádat és anyádat...!"

(Vége.) *Tábori Kobzos.*

KROKODILVADÁSZAT AUSZTRÁLIÁBAN.

Az ausztráliaiak kizárólag vadászatból és összegyüjtött gyökerekből, magvakból élnek. Fegyverük a keményfalándzsa, kőfejsze, fabuzogány és a hajítófa (bumeráng). Az íjat és nyilat nem ismerik. — Ilyen fegyverekkel a kontinens északi tengerpartjain gyakori krokodilusokkal csak lesből vehetik fel a harcot. A szárazföldön a krokodilus sokkal kevésbbé veszedelmes, mint a vízben, ahol ügyesen és gyorsan mozog. Szárazon csak arra kell ügyelni, hogy valamiképen a farkával hozzá ne férhessen az emberhez.

Északausztráliai bennszülöttek korodilusvadászaton.

A bennszülöttek megeszik a krokodilus-húst. A veszedelmes hüllők elejtése céljából hosszú kötélre csalétekkel ellátott fahorgot erősítenek, aztán gallyakból készült fedezék mögé bujva a horgot a vízbe vetik. Ha aztán a krokodilus fennakad rajta, akkor partra vonszolják, fához kötik és agyondobálják.

Azután kezdődik az ünnepi lakoma.

APRÓDVILÁG A MAGYAR MÚLTBAN.

III.

Az apródnevelés minálunk nem volt szolgai utánzása Nyugatnak. Nálunk más igényekkel léptek fel velük szemben. Nálunk a korona s kard szolgálata előírta az ő komoly életre nevelésüket. Királyi udvarmesterek, királyi főtisztek felügyeltek rájuk és irányították életüket. Milyen volt az? — Hétéves korától tizennégyig a lovaglást, lóraugrást lépésben, ügetésben, vágtában, szőrin, nyeregben a lovászmesterektől sajátította el Az istállómesterek nyergelni, fékezni, szerszámozni tanították meg.

Ha már megülte a lovat, az ügyes udvari katonáktól elsajátította a vívást és a súlyos lándzsa forgatását. Előbb gyalog, azután lóháton lépésben, ügetésben, vágtában vágott és döfött a gyalogos, meg lóra ültetett bábuk fejére, törzsére. Nem volt ez gyerekjáték távolról sem, mert nehéz vasruhába szorították be fiatal tagjait. Igaz, hogy előbb éveken át csak a könnyebb kar- és lábvérteket adták rá s csak később, ha már megedződött, csatolták rá a fojtó mell- és hátvértet, a kúpos vassisakot, amelynek rostélya kezdetben a lélekzést szerfelett megnehezítette. S mindez tartott mindaddig, míg nyilvánvalóvá nem lett, hogy a fegyvergyakorlásnál, a harcjátékon, vadászat alkalmával szilárdan megüli a lovat, erősen tartja balkézben a kantárt, a súlyos pajzsot, bírja vele testét fedezni s a lándzsával ellenfelét ki bírja vetni a nyeregből.

Egyoldalú és lélekölő munka lett volna ez, ha őseink nem találták volna meg az ellenszerét. Vadászatra vitték el az apródokat. A fárasztó, kitartó lovaglás, a kopja, nyíl, dárda használata, a lelki nyugalom, testi ügyesség, személyes bátorság ott szinte észrevétlenül nagykorúsította őket, mikor gyorslábú őzeket, szarvasokat, vadkant, medvét, farkast, bölényt terelt eléjük a vadászszerencse.

Aki azután itt legény volt a talpán, az elkísérte urát a hadba is. Közvetlenül érintkezve a királlyal és a legfőbb katonai méltóságokkal, magától értetődik, hogy a stratégia s a taktika, a hadifortély korán megtermékenyítette az agyukat. Személyes bátorságukra pedig a történelem tanusága szerint mindig számíthattak nagyuraink. És hogy számításaikat nem hazudtolta meg az élet, számos példával igazolhatom.

Verselésre bizony náluk nem jutott idő. Mert ha rövid időre lepihent is a harcizaj, a háborúk okozta anyagi károkat ügyes gazdálkodással kellett eltüntetni. Ezért különféle csoportokba voltak beosztva s a csoportok együttvéve alkottak egy teljes egységet, melyet societas, collegium, consorcium névvel illettek. A királyi kancelláriában vagy a tárnokmester munkakörében kaptak beosztást. A kormányzási, törvénykezési dolgokban, az adózási és közszolgáltatási kötelezettségekben ott tettek szert jártasságra.

Az ilyenformán teljesen kiváló apród fegyverhordó, fegyveres apróddá lett és a király testőrei közé került, ahol azután már a saját kardjával írhatta meg a saját történelmét, szerencséjét. Vitézi tetteiért jutalmat, anyagi veszteségeiért kártalanítást, néha nagy vagyont, nemességet is kaphatott. Vámszedési, vásártartási jogot nyertek.

Ha már véget ért a neveltetésük, kiléptek a bajtársi testületekből. Vagy hazatértek s birtokaikon gazdálkodtak, vagy pedig a közpályán helyezkedtek el. Esküdtek, alispánok, szolgabírák lettek. De aki továbbra is az udvarban kívánt maradni, az fegyvernök, zászló-, pajzshordó, ajtónálló, királyi testőr, idővel pedig lovász, nyerges, pincés, pohárnok, tárnok, pecér, vadász, sólymár, udvari cselédispán lett. Ha felvitte az Isten a dolgát, mint vicispán, bán, vajda, kamaraispán, országbíró, nádor fejezte be az életét.

Nem lehet tehát azon fennakadni, hogy a család büszkesége lett minden gyerek, kit apródszolgálatra adtak. Mert bár mint kezdő a király lovait kefélte s gondozta az istállóban s hordta utána az elejtett vadat: merészsége, józan feje, erős karja s főként a királyi támogatás fényt és gazdagságot árasztott a rokonságra.

Nekünk, kik a hétköznap robotján felül még cserkészmunkával szolgáljuk a magyar jövendőt: jólesik rágondolni a józan és katonás nevelést jelentő régi apródnevelésre, mely oly sok kíváló embert adott testvértelen fajtánknak hajdanában.

Sajnos, hogy ez a szépmultú és életerős magyar világra nevelő intézmény a koronás királyságunkat csak tartománynak tekintő Habsburg-uralom idején eloszlott, mint a köd. Még találunk ugyan apród-epizódokat. Dobó parancsait apródok juttatják el a falakra, a kis Tarjáni Kristóf hősi halált is hal. A végvári párviadalokban apródok kihívják kopjatörésre a basák, bégek, szpahik gyermekeit és a szülők, meg a legénység szeme láttára kopja, kard élén viszik a babért, a szemfedőt egymásnak.

Az erdélyi fejedelmek magyar udvara őrzi a magyar tradicionákat, tehát ezt az intézményt is.

Amikor Le Tellier és Louvois Metzben és Tournayban felállította az apródszázadokat. Bécs beszüntette Erdélyben. II. Rákóczi Ferencünk ugyan 100 főnyit maga köré gyűjtött „tisztiképző" tanfolyamra, de Nagymajtény után ez is beborult.

Csak 1848-ban éledt fel a fiatalság tettereje s nyilatkozik meg a vörössipkásokban, fehértollasokban, de Világos után ismét sötétség támadt, hogy 1919-ben a ludovikások, pozsonyi vértanuk, temesvári leventék méltó utódokként sorakozzanak a névtelen magyarok regimentjébe.

Ily elődök unokáinak szeretném én a cserkészetünk apródjait.

Csaba Jenő dr.

Teleki Pál főcserkész úr

TELEKI PÁL TB. FŐCSERKÉSZ ÚR A CSERKÉSZPARKBAN.

Teleki Pál gróf úr, a mi nagy szeretettel övezett t. b. főcserkészünk egész lelkével cserkész. Nemcsak bölcs tanácsaival van szüntelen mellettünk, nemcsak nagy megmozdulásainkat kíséri megértő, irányító figyelmével, hanem tenger elfoglaltsága mellett arra is talál mindig időt, hogy részt vegyen a gyakorlati cserkészéletben is. Nyáron táborokat látogat, sátorban alszik, velünk turistáskodik, együtt ül „fiaival" a tábortűznél. Az elmúlt szép téli napokban többször volt nagy örömmel látott vendége a Cserkészparknak.

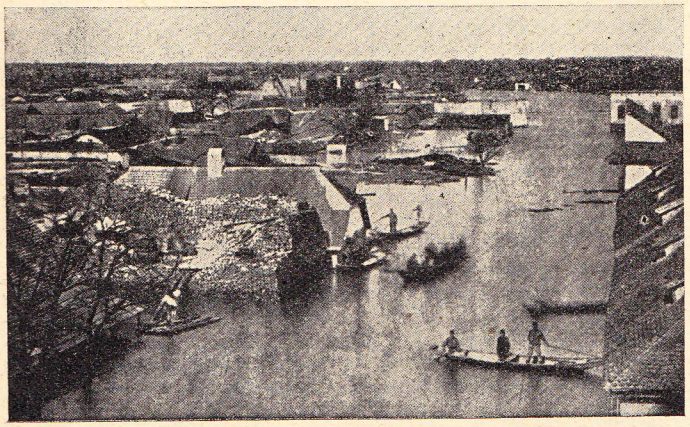
A főcserkész úr (balról az első) és sielő cserkésztársai a Cserkészparkban.

SZEGED SZEBB LETT, MINT VOLT.

A nagy árvíz félszázados évfordulójára írta: *Szabó D. Béla* (579. Tomori Pál cs.-cs. parancsnok).

Elemi csapások katasztrófái bőven tarkítják fekete foltokkal az emberiség történetét, de mi ebben is szomorú rekordokat termeltünk. Tatár-török pusztításokon kívül is gyakran porladtak el zsuppfedeles falvaink és zabolázatlan folyóink kegyetlen áradása szinte évről-évre kiönti piszkos hullámaival magyar szegénységünket. A számtalan elemi katasztrófa közül pusztításának borzalmasságával kiemelkedik az az árvíz, amely ötven évvel ezelőtt — *1879. március 12-én* — semmisítette meg Szegedet, a magyar vidék legnagyobb városát. Félévszázad elmúltával kegyelettel emlékezünk meg a páratlan katasztrófáról.

A Tisza kanyargó folyását a kifürkészhetetlen magyar néplélek lángoló rajongása kíséri. Ezerszeresen visszhang-

Az 1879-iki szegedi nagy árvíz.
Belváros, a mai Takarékpénztár-utca.

zik dalaiban is a *„nemzeti folyó"* szeretete és a magyar embernek egyik legigazibb vallomása: *„Ki a Tisza vizét issza, vágyik annak szíve vissza!"* De legtöbbször az áradás emlékei csendülnek meg a naiv népdalokban: *„Áradj* Tisza!", *„Kiöntött* a Tisza vize", „Szőke Tisza *kicsapott* az Alföldre", „Zavaros a Tisza vize, *megáradt*", stb., stb. A gyakori áradások természetes magyarázata a Tisza alsó szakaszának páratlanul kis esése. A Csongrád és Szeged közötti szakaszon pl. alig harmadfél méter, vagyis km-enkint 27 mm. Tavaszi hóolvadáskor, őszi esőzéskor ezért kell gátakkal védekezni, valamint a kanyarulatokat átvágásokkal megrövidíteni. (Amelyek ma már a nagy *Széchenyi* és *Vásárhelyi Pál* munkájával legnagyobbrészben meg is valósultak.)

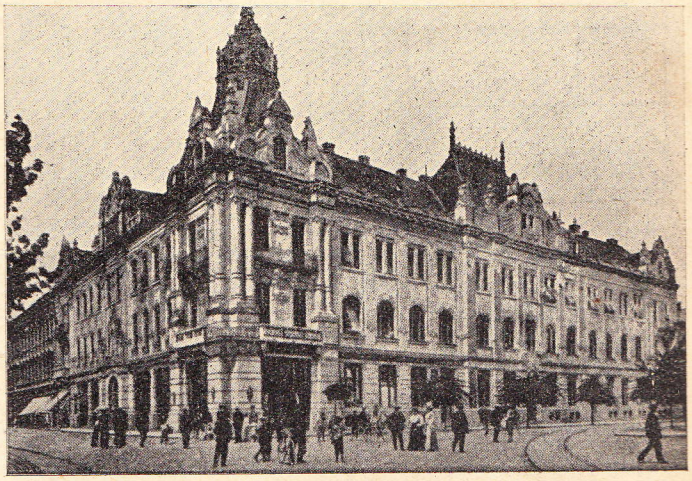
A múlt század közepén azonban még nem készült el a mai tökéletes gátrendszer és ez okozta Szeged katasztrófáját. Az Alföld tiszta magyar lakosságú metropolisa az 1712-, 1770- és 1816-ban átszenvedett árvizei után *ötven évvel ezelőtt élte át örökké emlékezetes szerencsétlenségét.* 1879 március 1-én már jöttek északról az első hírek a középső szakasz áradásáról és a hatezer ház hetvenezer lakója megrettenve eszmélt arra a veszélyre, amely nemcsak összekuporgatott vagyonkáját, hanem életét is végromlással fenyegette. És a következő hét négy éjszakáján teljes borzalmasságával sujtott le a vész: 5-én átszakadt a percsóra-petresi töltés, 7-én elöntötte Algyő és Tápé községeket, 9-én a szennyes hullámok elnémították a dorozsmai szélmalmot és körülvették Szegedet. Három napig tartott a hullámok falánk ostroma. Ötvenezer ember elmenekülhetett, de a többi — nagyobbára szegény és gyámoltalan — ott maradt, *támasz nélkül kiszolgáltatva a felbőszült elem haragos játékának.*

12-én hajnali 3 órakor mennydörgő robajjal szakadt át a vasuti töltés és *pár óra alatt 5585 házat döntött romba a rohanó áradat.* A 334 megmaradt lakóház teteje fölött soha meg nem állapítható számú emberáldozatot vitt hullámsírjába a könyörtelen Tisza. Uszó szükségtutajok, ágydeszkák, bölcsők ingatagságába kapaszkodva eszeveszetten menekült a szerencsétlen tömeg. — *Nem volt szervezett mentősereg:* az életerős férfiak és ifjak önző életösztönnel csak saját biztonságukra gondoltak. Igy a katonák és halászok emberfeletti küzdelme mellett is rengetegen elpusztultak.

Még el sem ültek a katasztrófa első borzalmai, amikor március 17-én megjelent *Ferenc József Tisza Kálmán* miniszterelnökkel a rombadőlt városban. A király mély átérzéssel szemlélte az elpusztult Szegedet: „Szívem fájdalma vezetett ide!" De nem engedte a pesszimizmust uralomra jutni és hozzátette: *„Szeged lesz, még pedig szebb lesz, mint volt!"* És a lelkes *jóslat* komoly *valósággá* lett: nyolcezer férfiú megfeszített munkája újjáépítette a gátakat és a folyómenti hosszanti gáton kívül 10 km hosszú védő körtöltés is készült, amely teljes biztonságot nyujtott az újjászülető városnak.

A tízmillió forintnyi anyagi kárral szemben rövid idő alatt hárommillió könyöradomány és 15 milliónyi legelőnyösebb kölcsön gyűlt össze. Az *egész művelt világ* minden számottevő tudományos, művészeti és társadalmi köre sietett az újjáépítés nehéz munkájában a magyar kormány és közönség segítségére és a mai gyönyörű szegedi nagy körút (a Bécsi-, Berlini-, Londoni-, Párisi-, Brüsszeli és Római-körút) a 6 európai fővárosnak járó háláját rója le.

A nagy munkát *Tisza Lajos* gr. kir. biztos törhetetlen akarata vezette. *Öt év alatt 3485 épületet építtetett,* ezek

Ez a kép a Takarékpénztár-utca sarkán áll, amelyet víz alatt a másik képünk mutat be.

között a gyönyörű barokkstílű tornyos városházát, a modern városi színházat, a közúti vashidat és a kaszárnyákat, amelyeket méltán koronázott meg a millenium évében felavatott páratlan közművelődési palota. A nagy építtető emlékét — kifejező szobrán kívül — híven őrzi ma is a szegedi belső körút, az élénk Tisza Lajos-körút.

A számtalan áldozat szomorú sírja felett ma, az emlékeztető Fogadalmi-templommal, püspöki palotával, Klebelsberg Kunó gróf kultuszminiszter egyetemi építkezésével és a Szent Imre-kollégiummal, Szeged Közép-Európa legjelentősebb vidéki városává fejlődik. A mesés szépségű Magyarok Nagyasszonya Fogadalmi-templom *száz méter magas* kettős tonya és százmázsás Hősök-harangja a *magyar életrevalóságot és csüggedetlen akaraterőt hirdeti...*

EZERMESTER.

A laboratórium.

A függőpolcok elkészítését nem írom le, mert az ábra (6. és 7.) minden megmagyaráz. Csupán az elkészítésnél vigyázzunk, hogy jó erős legyen mind a kettő s a szögek is, amelyekkel a falra erősítjük azokat, erősen álljanak. A 7. ábrán látjuk egyszersmind a szerszámokat is kisebb-nagyobb szögekkel felerősítve. Természetesen ezek a szerszámok csak a kezdethez elégségesek, később mindig szerezni kell hozzá egy-egy darabot. — A szerszámtábla feltétlenül száraz falon legyen, mert különben a vastárgyak megrozsdásodnak és tönkremennek.

Ezzel nagyjában be is bútoroztuk a laboratóriumunkat. Ha van az otthonban villany, okvetlen szerezzünk egy kis asztali villanylámpát is, mert az nemcsak világításra, de sokszor egyes kísérletekhez is kell. Ugyszintén nagyon jó, ha világítógáz is áll rendelkezésünkre.

Most már csak szerszámainkat kell kiegészíteni, aztán munkához láthatunk.

Kellenek fa-, üveg- és fémmegmunkáló szerszámok.

A famegmunkáláshoz legfontosabb a jó éles cserkészkés. A jól kiélesített cserkészkés éle síma és keresztmetszete olyan, mint a 8. ábra mutatja. A 9. ábra rosszul élesített kések kereszt- és hosszmetszetét mutatja.

Lombfűrészkeretünk és -fúrónk, fafúrónk, vésőnk, kis kézifűrészünk már van. A nem egészen finom munkához legalkalmasabb a 4-es számú lombfűrészpenge. — Szerzünk egy darab 20 cm hosszú, 10 cm széles, másfél cm vastag keményfa deszkát, ismerős asztalosnál legyalúltatjuk s aztán mi magunk kifűrészeljük olyan alakúra, mint a 10. ábra mutatja. — Az „A" lyuknál leerősítjük az asztallaphoz egy csavar segítségével (11. ábra), úgyhogy lehessen kissé jobbra-balra forgatni. Ezzel kész a lombfűrészasztalkánk is. Ennyi eszköz elég a mi céljainkra a famegmunkáláshoz. Azért jó, ha tudunk szerezni egy kerek fareszelőt is.

Jóval nehezebb az üvegmegmunkáló eszközök kérdése. Háromféle üveggel lesz leggyakrabban dolgunk: üveglemezzel, üvegcsővel és a tkp.-i „üveggel". Legjobb az üveg vágására az a gyémánthegyű üvegvágó, amit a képkeretezők is használnak, csakhogy ez drága, bár vonalzó mentén nagyon szépen lehet vágni vele a nem túlságosan vastag üveglemezt. — Ennek híján keressünk ki szép áttetsző fehér kvarc-kavicsokat, kalapáccsal törjük ketté azokat és a törés okozta élükkel szintén elég jól karcolhatjuk az üveget. — Az üvegcsövet ott, ahol el akarjuk törni, a vasreszelő élével megreszeljük jó erősen s akkor szépen eltörik.

Az üveg vágása tehát még elég egyszerű.

Sokkal nehezebb ennél az üveg alakítása. Ehhez ugyanis meg kell olvasztani az üveget, amihez kb. 5—600 fok C. hőmérséklet kell. Ezt ú. n. fúvólánggal állítjuk elő.

A legkönnyebben megoldható a dolog ott, ahol világítógáz van. Akkor csak egy Bunsenlámpa kell, amelyet kis fáradtsággal magunk is elkészíthetünk. (l. a 12. ábrát).

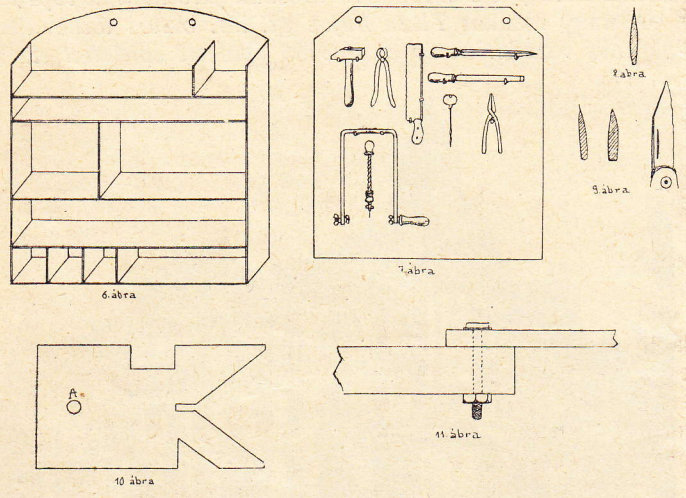
Szerzünk egy darab 5—6 cm hosszú, derékszögben meghajlított vas, vagy rézcsődarabot, amelynek belső átmérője 2 és fél—3 mm. Egyik végét (A) elszűkítjük, csupán háromnegyed mm széles lyuk maradjon rajta, a hajlásnál pedig, a vízszintes szárral szemben lyukat reszelünk (B), amelybe egy olyan átmérőjű csavart illeszthetünk (E), mint a cső belső átmérője. — Elektrotechnikai szaküzletben veszünk egy darab csavarorsót, mely belül üres (C) és pedig belső átmérője akkora, mint a derékszögű cső külső átmérője. Magassága 2 és fél cm. Ezt jó feszesen ráhúzzuk a cső függőleges részére. A cső vízszintes végére 2 cm hosszú, 4 mm sugarú fagyűrűt húzunk (D).

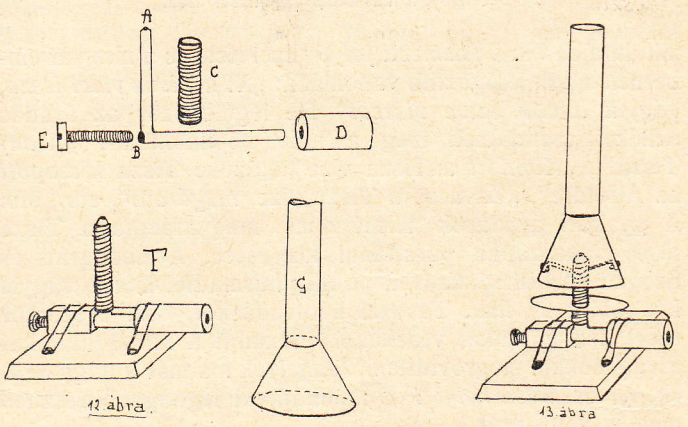
A vízszintes csődarab másik oldalára is illesztünk egy téglalapalakú fadarabot, ebbe az E csavarnak megfelelő menetet vájunk s aztán a csőhöz erősítjük, úgyhogy a belé vájt menet a B nyílás folytatása legyen. Ez a lámpa egyik része, amelyet egy talpra szerelünk fel (F).

A másik rész elkészítéséhez ismét kell egy vas- vagy rézcső, 9 cm hosszú és 8—10 mm átmérőjű. Ennek aljára erősítünk egy közönséges bádogból készített csonkakúpot, amelynek alsó sugara 12 mm, magassága kb. 2 cm (G). Ugyancsak bádogból kivágunk egy 14 mm sugarú körlapot s közepén akkora lyukat ütünk, hogy a C csavarmenetre rá tudjuk csavarni.

A lámpa végleges összeállítását a 13. ábra mutatja.

(Folytatjuk) *Daru (Szeged).*

MILI OSZTÁLYLAPOT ALAPÍT.

Tizenegy óra. „Húsz-tíz" perc. Ilyenkor fogad az igazgató úr. Ilyenkor pecsételik le az irodában az igazolványokat, de ilyenkor lehet kérést is előterjeszteni. Ha az ember ilyenkor lép be az iskola kapuján, olyan zsongás éri fülét, mintha felkavart méhkaptárhoz közelednék. A lépcsőházba azonban már a zümmögésnél sokkal több: valóságos sziu-sikoltások vágódnak az ember fülébe. Féktelenkedő jókedv (vagy címeres gazság, ki ahogy nézi) tombol az öreg épület minden zugában.

Az igazgatói előszobába alig lehet beférni. Akinek ügyes-bajos dolga van — pedig ilyenkor félév vége felé kinek ne lenne? — igyekszik a nap egyetlen alkalmát kihasználni. A szakadatlan járás-kelésben ezer apró ügy intéződik. Egy ilyen forgalmas napon ott szorongott az ajtó előtt Emil is egy negyedikes osztálytársával, gondolom Földi Petivel.

— Mit akartok? Fontos ügy? — támadt rájuk a szolgálatos nyolcadikos, akinek az volt hivatala, hogy a bejutás sorrendjét megállapítsa.

Suhay Emilnek erre a szóra hirtelen megrövidült a nyaka. Érezte, hogy nagy, igen nagy fába vágta a fejszéjét. Hogy fontos-e az ő ügye? Hajaj! Nincs ennél fontosabb dolog a jelenkorban. De mi lesz, ha az igazgató úr nem érzi ezt át kellőképen és — jaj, szörnyű lenne! — és ki találna penderíteni? Honnan is vette magát benne ez az irodalmi ambició, no és a bátorság? Ha most például az osztályügyeletest bosszantaná, akinek az a dolga, hogy a tízpercekben mindenkit kitegyen az osztályból, akkor

nem kellene felelni ennek a türelmetlen hórihorgasnak se, aki...

— Hát mit akartok, megkukultál? — sürgette a fölényes maturandus a megszeppent kisdiákot. — No, hamar befelé — tolta őket előre. Épen sorra kerültek.

Rettentes pillanat volt! Vissza már nem lehetett menni. Így hajtották a halálba az irgalmatlan orosz kancsukák a hősök százezreit — szemben az ellenség, hátulról géppuska.

— Mit kívántok fiaim — érte Milit a szó, mint a simogatás. Egészen felbátorodott.

— Igazgató úrtól tisztelettel kérem, tessék megengedni, hogy... khh... hogy a IV. A. .., hogy szeretnénk ... az a tervünk... la, la, la...

— Ne skálázz: mi van a hátad mögött? — szakította félbe az igazgató úr, aki észrevette, hogy Mili rejteget valamit. Peti nagy megelégedettséget érzett. Ő senki, ő csak itt van, az egész a Mili dolga, ő épen csak hogy *nézi* a dolgokat.

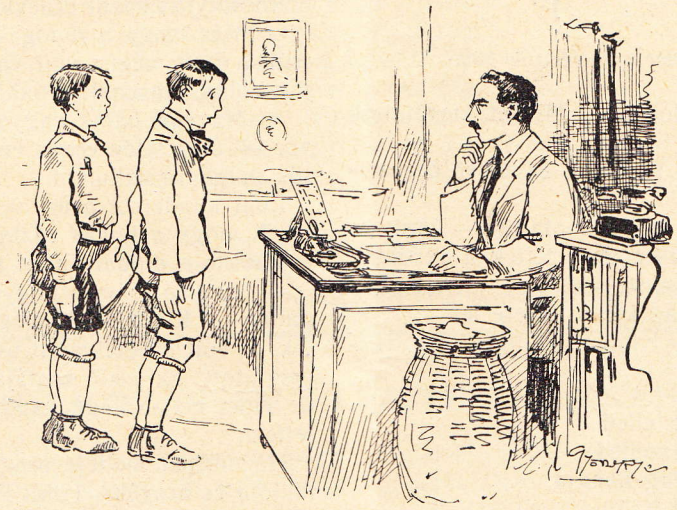
— Ez itt... tisztelettel jelentem... a kéziratok.

— Mutasd. Minek a kézirata ez?

— Szeretnék osztálylapot kiadni, ez lenne az első szám, tessék engedélyezni.

— Hát hagyd itt, édes fiam, majd megnézem. De az osztályzataidat is megnézem — szúrta át pillantásával —, ztán majd megmondom, szabad-e.

— Jaj! — sóhajtott fel kinn Mili; — végem van. Ha megtudja a diri, hogy én ki vagyok, soha nem engedi, hogy *szerkesztő* legyek. *Szerkesztő!* — Bűvös szó; úgy mondotta ki, mintha cukrot szopogatna. Pedig ha tudta volna, hogy az igazgató úr milyen jól ismeri őt!

Mit kívántok, fiaim — kérdezte az igazgató úr.

Nagy szorongásban telt el az idő. Délután nem is tudott tanulni, igaz, hogy máskor se szakadt meg a munkában. Másnap tizenegykor újra ott támasztotta az ajtófélfát. Egyedül. Peti lemondta az asszisztenciát, más sem vállalkozott.

— Édes fiam — hallotta az igazgató úr komoly hangját —, az osztálylap első számát ügyesen állítottad össze. Csakhogy te vagy a féktelen komiszság az osztályban. Viseleted, tanulásod ellen csupa kifogást hallottam. (Mili már ki sem látszott az íróasztal mögül, olyan kicsi lett; csak az dagasztotta a mellét, hogy egyedül volt, nem árulja el senki.) Hát én a jóra való fordulásod reményében megengedem az első számot...

— Igenis, köszönöm Igazgató úr... — hebegte Mili és már szökött volna.

— Megállj csak. De a helyesírási hibákat kijavítsd! No, elmehetsz.

*

— Megvan az engedély! — ezzel rontott be Mili az osztályba.

Úgy beszélt, mint egy király, amikor trónbeszédet mond és kidüllesztette a mellét hozzá. Az osztály leplezetlen bámulattal tekintett rá. Mégis kemény gyerek a Mili.

— Áh van, dehogy van — szólalt meg a kételkedés örök szelleme —, mutasd ha van.

— Le a kuvikokkal! Két nap mulva itt lesz az első szám — rikkantott Mili.

— Ki lesz a szerkesztő? — kérdezte Peti.

— Az igazgató parancsára csekélységem — szerénykedett Mili —, nem is engedélyezné, ha nem én szerkeszteném.

— Jobb lenne egy bizottság.

— Persze, persze, velem lehet beszélni — (hiszen akkor „főszerkesztő" lehetek) —, tehát alakítsuk meg a bizottságot (segítsenek fizetni).

*

— Éljen Mili! Éljen a *„IV. A. Híradója"!* — ezzel táncolták körül másodnapra Milit. Igaz, hogy a lap túlnyomó részét mások írták, de azért az mégis csak az ő személyes dicsősége maradt. Az egész osztály megvette és a láz első perceiben a felénél több ki is fizette a 10 fillért érte. A másik rész „majd"-ra vett. Mégis elmondhatta a büszke *szerkesztő*, hogy a lap teljesen elkelt. Minden negyedik Á-s büszke volt: „saját lapunk van!" — mondogatták.

A nagy dicsőségben uszkálva bizony egy kis baleset történt. Egész közönséges, prózai eset. Az algebra tanár úrnak nem volt akkora az irodalmi érzéke, mint a lecke iránt való érdeklődése. Olyan egyszerű az eset, alig merem elmondani. A fiúk nem hallották a csengetést, a tanár úr belépett, a kör közepéből épen akkor emelkedett fel Mili, mert osztálytársai lelkesedésükben épen felemelték, mint az osztály hírnevének megalapítóját. Kicsit, illően, kurjantottak is hozzá.

— Akinek óra előtt ráérő ideje van a *gimnasztikára* (ezt nem minden él nélkül mondotta), az bizonyára már régen kész a leckével — vonta le a következtetést Erdélyi tanár úr —. Halljuk Suhay Emilt.

Lecke! Soha nem gyűlölte Mili jobban ezt a szót, mint most. Mindazonáltal ugrott és kirántotta a *földrajz* füzetét. Aztán körülnézett, mintha a világtól akarna búcsúzni és indult. Társai mind a pad alá igyekeztek húzódni, nem talált résztvevő kebelre ebben a bandában. És ezért a csőcselékért áldozom fel tehetségemet — szerette volna mondani. Egyetlen halvány reménysége volt csupán. Hátha nem nézi meg? — és egy apostoli lemondásával helyezte el a füzetet az asztalon.

— *Löszbabák és kőgombák!* — kezdte diktálni a példát a tanár úr szórakozottan — ejnye ilyen című példát én nem adtam fel.

— Igenis nem, tanár úr, tudniillik ez a földrajzi füzetem.

Már a kőgombáknál is volt némi derültség a levegőben, de most senki sem tarthatta vissza a nevetést.

— Régen rossz már nekem — gondolta búsan Mili és — mit cifrázzam? Olyan dugóval sétált haza, hogy komoly gondjai támadtak tőle.

Pár nap mulva konferencia és ő két tárgyból kutyául áll — mi lesz ebből? Nagyon lógó orral tért haza. Tanulni vagy szerkeszteni? Ez a kérdés.

*

— Árulás! Gazság! Ez vért kíván! — ezzel fogadták másnap reggel az iskolában. Az osztály felháborodva tárgyalt valamit. Egy irógépelt lap kézről-kézre járt.

— Mi történt, mondjátok már! — fehéredett el Mili, mert látta, hogy itt róla is van szó.

A kör közepéből épen akkor emelkedett fel Mili.

— A IV. B. ellenlapot adott ki! Minket kicsúfoltak benne!

— Titokban, iskolán kívül nyomták és most becsempészték. Engedély nélkül!

— Láttad a hirdető táblát a kapu alatt? — kérdezte némi kajánsággal Peti — közszemlére tették a versedet.

— De hiszen én nem is írtam verset!

— Nincs aláírás alatta és rád kenik. Gyere le!

Borzasztó, mi volt ott! Nagy ívlapon, kalligrafikus írással ez a négy sor állt ott:

Szívünk újra élled,
Bánatunk elszélled,
Amint felcseng hangja,
Mind örömel halja.

(A főszerkesztő úr verséből.)

Halja, egy ellel, pedig nem is ő írta. Ezt nem éli túl. Kék ceruzával nagy ötös rajta. Tertia. Harmadrend. Szmrtt. „Élled, szélled, örömel, halja" — mint valami haláiharang csengtek a fülében.

Ugy érezte, hogy vége mindennek, érezte, hogy a tiszavirág dicsőséggel szemben itt a nirvána, a megsemmisülés. Feltartóztathatatlanul jön a katasztrófa. A nevetségesség öl. Visszavonulni már nem lehet. Legalább észrevette volna, mikor érkezett, még idején téphette volna le. Nagy patália lett belőle az osztályban. Azok, akik eredetileg ellene voltak a tervnek, most felülkerekedtek.

— Ne akarjon a csirke a felhőkbe repülni — foglalta össze véleményüket a szeplős Kocsis Gyurka —, szárny kell ahhoz.

— Hanem várja meg, amíg elvágják a nyakát, mi? — fakadt Mili — hát meg fogom mutatni, hogy *lesz* lap és *lesz* dicsőség.

Egyelőre azonban nehéz hét következett. Kettőből megbukott és elvesztette minden hitelét. Előző féktelenkedései eltűntek és csendes ember lett. Még a gúnyolódóknak sem vágott vissza. De nem volt szomorú! Valami égett a szemében.

— Kérlek Mili, hogy írják azt, hogy örömmel; egy em vagy két em? — kérdezte egy jó héttel később Kocsis Gyurka.

Máskor nagy csata lett volna ilyesmiből, most Mili csak mosolygott.

— Lesz helyesírás is, ne félj semmit, amíg engem látsz.

*

— Parancsnok úr, ha nem lehetetlen, tisztelettel kérném akkor ezt a négyhetes próbaidőt — ezzel fejezte be a külön kihallgatást Mili és a parancsnok úr beleegyezett.

Bukott diák nem lehet cserkész, de a cserkészet mindenkinek alkalmat ad, hogy hibáját jóvátegye. Mili megkomolyodásának a kulcsa a cserkészet volt. Okos fiú volt és négyheti kemény munkával megint rendbejött. Irást hozott, hogy tanulmányi előmenetele ellen kifogás nincs, beosztást kapott egy jelölt örsbe és egyszerre előállt az osztályban az új számmal:

IV. A. Híradója.

I. évfolyam 2. szám.
Főszerkesztő: Suhay Emil. Szerkeszti a 3. jelöltraj.

A cím alatt szépen megrajzolt cserkészjelvénnyel. Siker lett belőle! Nagy!

*

Édesatyja elment érdeklődni:

— Már megy a dolog — szólt az osztályfőnök úr —, csak a félév végén volt valami döccenés. Mintha rendbejött volna. Használt a bukás.

— Nagyon hálás vagyok a szigorúságért — felelt az apa — és a félév végén én is tartottam vele egy kis viharos magánkonziliumot.

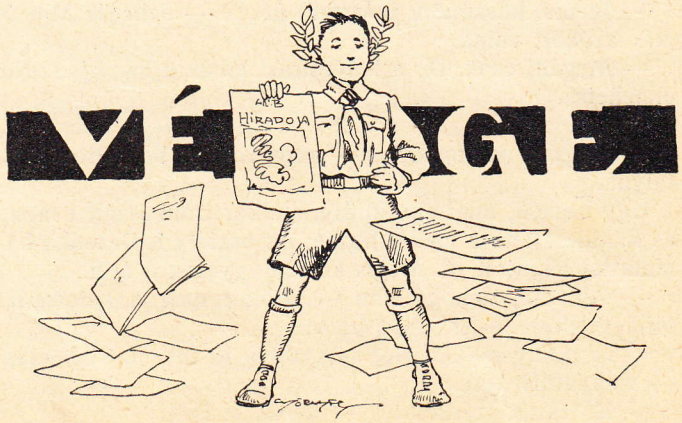
Emil minderről nem vett tudomást. Hadd higyje az egyik, hogy a bukás rázta fel, a másik, hogy a fenyítés. Ő élvezte a diadalt, mint az alvajáró.

— Az első számra nagyon ráfizettem — füstölgött magában —. Kicsúfoltak, megbuktattak, keservesen eldöngettek, ez volt a befektetett tőkém. Utóvégre Nagy Frigyes is megfutott az első csatájából. Azóta négy hete izzadok, de most már valami kamat is mutatkozik és *cserkész* is lettem.

Hazamenet melléje szegődött most már állhatatos bámulója és árnyéka, Földi Peti és megkérdezte:

— Mili, nehéz volt?

— Őszintén szólva, élvezet volt küzdeni. Megtanultam, hogy a nagy sikerek is a legmindennapibb feladatok pontos, alapos elvégzésén múlnak és a zseniben is legfeljebb, ha ötven százalék a lángész, a többi ötven szorgalom és szívós kitartás. Ugy éreztem magam, mint Magyarország. Minél több oldalról marják, annál több az ereje. Minden csapásnál újabb erőt éreztem. *Nem tűröm, hogy az élet így legázoljon* — gondoltam és erőlködtem, ki is másztam a csávából, de most jön még az igazi tavasz! És tudod, a legerősebb az a gondolat volt bennem, hogy ha ezt a kis akadályversenyt sem tudom megfutni, hogyan akarok legközelebb a Kárpátokért sikraszállni? *T. Gy.*

AZ ÉRCLILIOM SZÜLETÉSE.

(Pór Pistának küldöm.)

Tárnák csákányos ereje tépte,
vájta ki testét; keresve érte
nedves sötétben emberkéz kúszott.
Hideg verejték csöppent kövére,
aztán megindult, rohant és úszott;
széljárta csille himbálta ágyán
először látott nyíló virágot
'ombok és völgyek hullámos hátán.

Csattogó zúzók kereke várta.
Sebes rögeit roncsolta, vágta;
eltorzult arcát dohogó kohó
lángja csókolta s maradt utána:
kiégett, tiszta színarany-folyó.
És futott tovább, elfogyó lázban
homloka símult, merevvé dermedt
s szíve megállott csendesült vágyban.

Feküdt, Fáradtan. Rázuhant a prés,
sajtolta sajgó sejtjét, véste kés:
liliom három szirmává terült.
Csillogott, égett és kínban szökkent
keskeny kelyhére korona feszült. —
Az én mellemre hullott és testvér-
mellekre. Ezer és ezer. — Nincsen
virágosabb kert ennél a kertnél.

Adták, Testvér, a hallgató hegyek,
küldték: a robotos magyar kezek.
Eljött, hogy villogó arany-virág
nyiljon omlott magyar sírok között
s a fénye égjen munkás és diák
szűzi szemében. Szent szívverése
váltson világot és Földet adjon
ezeresztendős kereszt-verésre.

És látod, Testvér, hogy amióta
hordod, vidáman fakad a nóta
az ajkadon, erős vagy, tisztán
szeretsz s felkelsz, ha ököl ütött
és hiszed az Életet a pusztán. —
Valaki akarta: legyen világ.
Lett. S adta, hogy legyen a melleden:
az Ő virága. Liliomvirág.

Köszönöm, Uram,
ércvirágodat.

Dr. csicseri Ormós Zsigmond (550.)

GONDOLKOZÁS ÉS ELEKTROMÁGNESESSÉG.

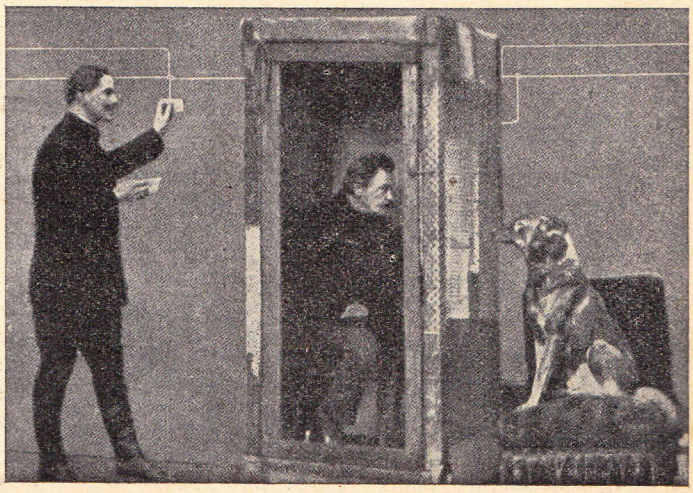
Egy amerikai tudós annyira jutott a kutyájával, hogy az megérti a mondott szót. Megparancsolja pl. neki, hogy menjen egy meghatározott szobába és hozzon el egy meghatározott tárgyat — s kívánsága pontosan teljesül. Nem is kell egy szobában lenniök. Az elhozott tárgyakat nem a szaglás segélyével találja meg a csodálatos kutya, amely ismeretlen helyiségekben is megismétli „mutatványait". Látszólag össze tud kapcsolni fogalmakat kimondott szavakkal. De vajjon valóban a kimondott szóra hallgat-e a kutya?

Ki tudná az állat „lelkivilágába" beleképzelni magát?! A kutya érzékszerveinek érzékenysége egészen más, mint a mienk. Igy pl. a kutya messzelátó és mint feltételezik, színvak; magunkhoz hívhatjuk olyan füttyel is, amelyet rendkívüli hangmagassága miatt emberi fül meg sem hallhat, általában főkép szaglására hagyatkozik, ez az érzék pedig nálunk a teljes elhanyagolás folytán nagyon visszafejlődött.

Alig hihetjük tehát, hogy a kutya emberi értelemben kapcsolná össze a szókat a fogalmakkal, hiszen először is értelme lényegesen különböző az emberétől s másodszor a szavakból is csak azt hallja meg, amit hallása ki tud választani s a legtöbb szó, amely számunkra teljesen különböző, az ő számára hasonló hangzású lehet. Hogyan lehetséges hát mindamellett ember és kutya között megértés, ha a kutya mégis csak a szóra engedelmeskedik, anélkül, hogy intéssel is figyelmeztetnők és ha nem valami előre begyakorolt dolgot visz végbe?

Ujabb tudományos kutatások szerint ez tisztán pszichológiai kapcsolat eredménye. Az állat az ember parancsait gondolatátvitel — telepáthia és szuggesztió — útján fogja fel. A kimondott szavaknak az állat szempontjából kisebb jelentősége van, amely főként abban nyilvánul, hogy a hanghordozásból fenyegetést vagy barátságot érez ki, illetve, hogy meghatározott hangokhoz van idomítva.

Duroff Wladimir állatpszichológusnak van egy kutyája, amely parancsra meghatározott számú vakkantást hallat, illetve megvakarja a füle tövét az előre szuggerált számnak megfelelően, pedig a gazdája másik szobában van s

Az akaratátvitel a szigetelőfülkéből sikerül vagy meghiusul aszerint, hogy a fülke földelve van-e.

nem szól egy szót sem, csupán az ellenőrző tudósok által választott szám szuggerálására szorítkozik.

Egy másik kutya, ha szuggerálják neki a megfelelő utat, tetszésszerinti helyre elmegy a beszuggerált tárgyért s azt több dolog közül is kiválasztja.

A gondolatátvitelnek ezt a lehetőségét a lelki tevékenység alkalmával kisugárzott *elektromágneses* hullámok hatására vezetik vissza. Az emberi testet úgy tekintik, mint e hullámok leadó, illetve felvevő készülékét. Egyes tudósok e hullámok rezgésszámát is kiszámították és másodpercenként 12-nek találták. A hullámok hossza ennek megfelelően 25.000 km. Ezeket a kisugárzott elektromágneses hullámokat foghatják aztán fel mások (emberek, állatok), megfelelő beidegzés (összehangolás) esetén.

E jelenségek tanulmányozása közben jutottak arra a gondolatra, hogy az elektromágneses hullámokat leadó emberi testnek a rádió-állomásokéihoz hasonló tulajdonságai lehetnek. Ezért készítettek egy *szigetelőfülkét,* amelynek segélyével a *földelésnek* a gondolatátvitelre való befolyását akarták kimutatni. A fülke fémből készült és földelés ellen üvegszigetelőkre állították. A földelésre szigetelt drótvezeték szolgált, egy kapcsoló segélyével tetszés szerint földelni vagy szigetelni lehetett a fülkét.

Az állatokra való gondolatátvitelt e fülkéből is megkísérelték, úgyhogy a „leadó" nem is tudta, hogy földelve vagy szigetelve van-e működés közben. A gondolatátvitel sikerült, ill. meghiúsult aszerint, hogy a fülke földelve volt, vagy sem.

Hasonló kísérleteket sikeresen végeztek a szigetelő fülkéből emberekre való gondolatátvitellel is, hipnotikus álomban és normális állapotban egyaránt.

Ezek az érdekes kutatások nagyon sok, eddig megmagyarázhatatlan tényre készülnek világot vetni (távolbahatás, „hatodik érzék", stb.) s épen azért általános figyelemre tarthatnak számot.

SZAVALÓKÓRUS.

Ünnepélyek alkalmával gyakran előfordul, hogy a csapat valami „újat" szeretne produkálni. Ilyen „új" szeretne lenni ez a szavalókórus, amely inkább csak próbálkozás, bár külföldön, főkép Németországban már általános műsorszáma a cserkészünnepélyeknek. Nagyszerű lehetőségeket nyujt a fegyelmezettség és az együttérzés bebizonyítására s bár betanítása egy-két hétig eltart, a fáradság megérdemelt sikert arat.

A kórus beosztása olyan, mint a karé: bariton, tenor és basszus mint a hangszerek helyezkednek el s középen a karmester épúgy beinthet és dirigálhat, mint valamilyen többszólamú énekszám előadásánál. Itt is lesznek szólisták, különösen jól szavaló, kifejező hangú fiúk. Fontos az, hogy minél több részre bontsuk föl a szöveget, minél kevesebb jusson egyre s minél jobban összevágjon minden rész. Ketten egy hangnemből (tehát két tenor, két basszus stb.) lehetőleg ne mondjanak ugyanolyan szövegrészt — hacsak a hangjuk nem pontosan mása egymásénak —, mert különben kellemetlen kettős hangzás támad. Az egész kórus számára külön jegyezzünk ki részeket.

Az alább közölt mintán ki vannak jelölve az egyes szólamok. Persze lehet több és lehet kevesebb, ez már a kórusvezető dolga.

A szavalókórus végére illesztett Magyar Hiszekegyet semmiesetre se énekeljék a kórus tagjai — kellemetlen szünet, készülődés stb., stb. zökkent így ki a hangulatból — a színfalak mögött összeállított csapaténekkar intonálja s ebbe kapcsolódjék aztán bele a szavalók éneke is.

Jelzések: T. I. — tenor 1. stb.
Ba. I. — bariton 1. stb.
B. I. — basszus 1. stb.
K. — egész kórus.

Sok sikert kíván.

A szerző.

I. Allegro.

Szellő szárnyon T. I.
madár torkán T. II.
hunyó napnak rőt aranyján T. III.
lopva T. I.
lesve T. II.
lengve könnyen T. III.
megjött az éj . . . K.
Már a fákat Ba. I.
sűrű árnyék Ba. II.
lepte halkan Ba. III.
és a lombok Ba. IV.
Rejtekében Ba. V.
víg rigók T. I.
Egyet-egyet még füttyentő, T. II.
nótába már mégse kezdő T. III.
víg rigók T. I.
Rendezték el éjszakára, Ba. I.
éjszakára, meg alvásra Ba. II.
fészkük mélyén B. I.
a mohát. B. II.
És a tábor, Ba. I.
húsz kis sátor T. II.
munkát, játékot feled . . . Ba. II.
Kör középen Ba. III.
tisztás nyílik Ba. IV.
Ott sereglik némán, gyorsan T. II.
az egész gyülekezet . . . K.

Most egy nyurga Ba. I.
meg egy kurta T. I.
ím meggyujtják a tüzet. T. I. T. II. T. III.
Ég a tűz K.
És a rőt világ lobogva Ba. V.
fényt vetít az arcra is. Ba. VI.
Felragyogtat szemet T. I.
orcát T. II.
És már cseng az énekünk: B. I. B. II. B. III.
Pattog a rőzse és harsan a dal! T. I.
Dobj csak a tűzre s dalolj — hamar! Ba. I.
Pattog a rőzse és felcsap a láng! T. II.
Harsan a nóta s felbúg az imánk! Ba. II.
Pattog a rőzse és ég a szívünk! T. III.
Uj lovagok, mi, ebbe hiszünk! Ba. III.
Ősi tüzeknél a lélek pogány! T. IV.
Daloljunk hittel új tűz hajnalán! Ba. IV.
Daloljuk hittel, mi bennünk dalol! T. V.
Dal ha cseng bennünk — csak a lelkünk szól. Ba. V.
Pattog a rőzse és harsan a dal! T. VI.
Tábortüzünknél él a magyar! Ba. VI.
Hittel a szívünk és dallal tele — T. I.
Csüggedő testvér— remény kell-e? Ba. VI.
Állj ide mellénk és dalold dalunk! T. II.
És hidd el, hogy egyet és jót akarunk! Ba. V.
Hidd el: a célunk s az útunk igaz! T. III.

Hidd el — még bennünk él a vigasz! Ba. IV.
Pattog a rőzse és harsan a dal! T. IV.
Álljon közénk, aki hitet akar! Ba. III.

II. Andante.

Most már leülnek. B. I.
Némaság. Ba. II.
A tűz varázsa ez. K.
Ajkuk hallgat, B. I.
lelkük beszél T. I.
Míg nóta ébredez. T. II.
A hangok tiszta gyöngyei T. III.
szállnak az ég felé . . . Ba. I.
Emlékeznek . . . B. II.
Ó, mult tüzek . . . B. III.
Lappangó, rőt parázs B. IV.
Belopózik a szívükbe B. V.
mint különös varázs . . . B. VI.
Régmult táborok B. I.
édesbús dalai Ba. II.
zúgnak itt. Ba. III. Ba. IV. Ba. V.
Mindnyájan érzik és hiszik: T. I.
az emléksor segít. T. II.
Oldódik sorra B. I.
lélek-zár B. II.
s az egyik kérdi már: T. I.
— Emlékeztek? Ba. I.

Ugy ring az ének T. I.
emlék csónakon — Ba. II.
amint a szem száll Ba. III.
tűnő múlt-habon. B. I.
Most elmarad T. I.
a mindennapi gond. B. II.
Most elmarad T. I.
harag, B. III.
harc, B. IV.
gúny, B. V.
szegénység . . . B. VI.
most hatvan fiú lelke összeforr! K.

S a parancsnok emlékezik: Ba. V.

— Uram — lehajtom némán a fejem. Szóló. A legjobb szavaló.

Sok a kudarc s kevés a győzelem.
Míg ideértem, de sok tüske vert!
Fojtó gaz közé sok csapás kevert!

Te ott állottál mellettem, Uram . . . !

és én éreztem, hogy váltsága van
Minden mosolynak, könnynek egyaránt.
Váltság csak mindaz, ami tép és bánt . . .
A gyermekkacagásért, tiszta bátor
Reggelekért, míg alszik még a tábor
S madárfüttyöt riogat szét az erdő . . .
Váltságot kérlel minden esti felhő,
Napkelte, hold ezüstje, havas álom —
Váltságot szed mind, hogy valóra váljon.

S hogy fiaimnak lelke mind e szépet
Fölszívhassa, miként a méh a mézet,

Reámteszed súlyos kezed, Uram —
És boldogságomon szeded a vámot.

Nem baj. Amire lelkem vágyva vágyott,
Elérte így is. Ifjú lelkek mélyén,
Kik tétovázták szakadékok szélén,
Csodás virágnak magvát rejtem el,
Melyet Te adtál s mely Neked felel
Illatban, tettben, hitben, akarásban.

Nékik adj mindent . . . Ó Uram, ne lássam
A könnyeket a gyermekarcokon . . .
Ha tűrni kell, hát itt vagyok. Rokon
A lelkem minden magányba-nőtt fával,
Mely szembeszáll sújtó villámcsapással.
Üss engem Uram — de őket kiméld,
Nem érdemlik a kísértés-veszélyt . . .

Hiszen én bízom. A felhők felett
Napsugárív-fonta az üzenet.
A megbocsájtás békésen ragyog
És titkot szikráznak a csillagok.
Angyali ének zendül csöndesen . . .

Kezedbe hajtom, Uram, bús fejem . . .

III. Allegretto.

S amint elhallgat T. I.
hirtelen T. II.
a tűz körül T. III.
élet terem. T. I.
Vidám a szó, T. IV.
vidám az arc T. V.
pattog az élc, T. VI.
a tréfa száll. T. I.
Ma vagy holnap — B. I.
most eltünik T. I.
a mélázót B. II.
most nem türik. T. I.
Fiúk vagyunk! T. I.
Cserkészfiúk! Ba. I.
Az utunk víg és boldog út! K.
A savanyúság messzejár . . . T. I.
Jer testvér! Ba. I.
Jer! B. I.
A nóta vár! K.

IV. Finale.

Ám egyszerre — Ba. I.
mint a varázs B. I.
Csend harmatozik T. I.
elhallgat a szó. Ba. II.
Most mind megérzi: Ba. III.
a felhők mögül Ba. IV.
elhunyt cserkészek letekintenek. B. I.
És búsan, B. II.
bánat barna búgásával B. III.
boldogságvesztőn, B. IV.
megszólal az egyik. T. I.
Testvért sirat . . . Ba. II.
elköltözött barátot . . . T. III.
S mindegyik érzi: B. I.
körülötte lágyan Ba. II.
avartforgató, Ba. III.
lágy kísértet-táncot Ba. IV.
járnak az árnyak . . . K.

Mind-mind itt vannak: T. I.
kedvesek, barátok, T. II.
pipázó ősök, B. II.
szöszke öcskösök Ba. III.
és mind salaktól-tisztult T. I.
büszke-boldog Ba. I.
mosollyal nézi, Ba. II.
kiket itthagyott. B. I.

S most új érzés támad megint a szívben: T. I.

Arra gondolnak: vajjon szerteszét Ba. I.
hány tűz éghet most T. I.
kint az éjszakában? B. I.
szerteszórtan T. II.
a megsebzett világon? T. III.
Hány ember érzi kőfal-börtönében B. I.
— és nemcsak mondja — Ba. I.
„Testvérem . . . Barátom . . .” Ba. II. Ba. III.
Tán az óceán dúlt tükre fölött T. I.
ép most vergődik T. II.
alélt szárnyakon T. III.
egy eltévedt, hírthozó gépmadár? Ba. IV.
S Kongó sötét mocsarai között B. I.
tán ép most csap le B. II.
a gyötrő halál? B. III.
Ki tudja, mennyi élet lesz T. I.
és múlik B. IV.
míg mi itt ülünk tüzünk melegénél? Ba. III.
Ki tudja? T. I.
És ki meri mondani? T. II.
Ez a tűz fontos, B. I.
minden más bolondság? Ba. II.

A kérdésekre nem jött felelet.
T. I. T. II. T. III. T. IV.

De a tűz már csak pislákolva égett Ba. I.
lassan elaludt a végső parázs — B. I.
a sötétben egy lánccá nőtt a tábor K.
s fölzokogott a B. I.
Magyar Hiszekegy. ének.

Tábori Pál.

AZ V. ÖRSVEZETŐI TÁBOR.

az idén husvétkor lesz a Hárshegyi Cserkészparkban.

Az idei tábort az eddigi tapasztalatok felhasználásával és az előző táboroknál nagyobb méretekben tervezzük.

*

Az örsvezető tábor programmja: *Megtanulni annyi hasznos ügyességet, amennyit öt nap alatt csak lehet s közben örsi életet élni és vezetni.*

*

Az V. országos örsvezetői tábor legfontosabb tudnivalói a következők: Az örsvezetői tábor március 23-tól, (szombat) délután 5 órától március 28-ig, (csütörtök) délután 3 óráig tart.

Elszállásolás a fedett helyiségekben. *Részvételi díj* 5 P. *Gyülekezés* március 23. (szombat) 4—5 óráig a Cserkészházban (Bp. V., Hajnal-u. 6. fsz.11.). *Jelentkezési határidő:* március 10. Korhatár 17. év.

A vasúti utazás költségeit mindenki maga fedezi; a minimális részvételi díjból, tekintettel arra, hogy a valóságos árnak csupán a fele, nincs módunkban kedvezményt adni.

Vasúti kedvezményt csoportosan felutazók a szokott módon szerezhetnek. (Legalább 6 fő.)

A táborban kötelező jegyzetvezetés van, ezért mindenki hozzon magával erős noteszt.

A közös élelmezés vasárnap reggel kezdődik, tehát szombat estére vacsorát mindenki hozzon magával.

A jelentkezés: Magyar Cserkészszövetség Vezetőtiszti Testülete Budapest, V., Hajnal-u. 6. címre küldendő.

Részletes tudnivalókat a jelentkezőkkel külön közlünk.

Minden cserkész eljöhet, aki tanulni akar és részvételét csapatparancsnoka engedélyezi.

Minden jó munkát végezni akaró cserkészt szeretettel vár

a Magyar Cserkészszövetség.

A IV. ORSZÁGOS CSERKÉSZSÍVERSENY RÉSZLETES EREDMÉNYEI.

A III. korosztály futóversenyének összeállítása járőrönkint: *(Folytatás.)*

Csapatszám	Startszám	Egyéni idő	Járőr ideje ó	p	mp	Helyezés
29	199	48.27	3	19	56	XVII.
	93	48.29				
	136	49.16				
	94	53.44				
30	163	45.59	3	05	50	X.
	139	42.42				
	164	48.48				
	135	48.21				
44	191	40.00	3	05	04	VII.
	200	43.40				
	192	46.04				
	181	50.20				
158	182	40.30	2	54	58	IV.
	141	44.33				
	115	43.41				
	158	46.14				
174	165	46.19	3	06	50	XI.
	179	46.31				
	144	46.44				
	142	47.16				
174	89	47.53	—			—
	170	50.10				
	187	49·18				
191	128	48.55	—			—
	167	62.15				

III. korosztály művversenye.

Csapatszám	Startszám	Egyéni pontok	A járőr pontösszege	Helyezés
2	171	19½	72½	I.
	172	19		
	178	18		
	160	16		
	169	10	38½	IX.
	174	9½		
	177	9½		
	129	9½		
	175	7½	28½	XII.
	166	7½		
	162	7		
	186	6½		
	123	4	—	—
	111	3		
5	168	12½	—	—
	130	12		
	193	10		
7	99	16	57	IV—V.
	147	15		
	119	13		
	173	13		
	116	11	—	—
	91	7		
	194	5		
11	186	19½	66½	II.
	197	19		
	122	17		
	110	11		
	109	11	39	VIII.
	103	10½		
	113	9		
	159	8½		
	161	7	—	—
	90	5½		
12	189	14	49½	VI.
	122	12½		
	124	12		
	190	11		
14	148	6½	20½	XIII.
	140	6		
	143	4		
	176	4		
15	127	19½	39½	VII
	180	7		
	188	7		
	102	6		
	133	5	—	—
	112	4		
25	131	19	57	IV—V.
	154	16		
	118	11		
	195	11		
30	139	10½	32	XI.
	135	7½		
	164	5½		
	163	8½		
44	200	10½	—	—
	192	10		
158	182	20	60	III.
	115	15½		
	11[illegible]	13½		
	141	11		
	132	10½	—	—
	183	3½		
174	89	10	35½	X.
	165	10		
	179	8		
	142	7½		
	145	7	—	—
	144	6		
191	128	7	—	—

A III. o. művversenyben egyénileg

20 pontja van a 158 csapatban a 182 startsz.-nak

19½	„	2	„	171 „
	„	11	„	186 „
	„	15	„	127 „
19	„	2	„	172 „
	„	11	„	197 „
	„	25	„	131 „
18	„	2	„	178 „
17	„	11	„	122 „
16	„	2	„	160 „
	„	7	„	99 „
	„	25	„	154 „
15½	„	158	„	115 „
15	„	7	„	147 „
14	„	12	„	189 „
13½	„	158	„	117 „
13	„	7	„	119 „
	„	7	„	173 „
12½	„	5	„	168 „
	„	12	„	122 „
12	„	12	„	124 „
	„	5	„	130 „
11	„	7	„	116 „
	„	11	„	109 „
	„	11	„	110 „
	„	12	„	190 „
	„	25	„	118 „
	„	25	„	195 „
	„	158	„	117 „
10½	„	44	„	200 „
	„	30	„	139 „
	„	11	„	103 „
	„	158	„	132 „
10	„	2	„	169 „
	„	5	„	193 „
	„	44	„	192 „
	„	174	„	89 „
	„	174	„	165 „

A IV. korosztály egyéni eredményei:

Startszám	Név	A futás ideje p	mp	Pontszáma a művversenyben
1	Hoffmann P. P.	10	32	3
3	Mannó István II.	8	30	4½
4	Dávid Gyula	8	10	6¼
5	Bartha Miklós	8	50	12½
6	Kesselbauer Tibor	7	35	12
7	Fóthy Endre	8	00	4
8	Haraszthy Károly	8	55	15
9	Szokolay Tamás	9	05	15½
10	Hegedüs N. Lajos	7	50	—
11	Lupkovics Miklós	8	00	10½
12	Ascherl Kálmán	10	30	5
13	Bálint Béla	11	55	7¼
14	Skáll Zoltán	7	50	4½
15	Gillány László	8	07	7¼
16	Márton Gábor	7	20	8½
17	Dunkel Kornél	7	40	9¼
18	Szokolay Dénes	9	12	7½
19	Nyemetz István	9	20	3½
20	Valló József	8	10	10¼
21	Tariczky Zoltán	7	51	15½
22	Szabados Ferenc	—	—	6¾
23	Stefán Béla	7	05	—
24	Nyárády Pál	11	40	—
25	Linke Károly	5	20	3¼
27	Zimmermann György	7	34	6½
28	Ringer Károly	8	35	17
29	Laskár József	10	40	4⅝
30	Bene Gábor	8	55	8¾
31	Kovács Dezső	8	34	2¾
32	Petrich Géza	6	20	14¼
33	Pint Endre	9	35	7½
34	Molnár Gábor	13	48	—
35	Kachlesz Béla	—	—	10½
36	Gerhardt Károly	7	00	7
37	Besnyő Gábor	8	50	11½
38	Csombay Dezső	5	16	19¼
39	Kirilhy Dezső	7	10	19
40	Benda Kálmán	8	40	8¼
41	Lengyel Dénes	10	20	11¼
42	Preitz Zoltán	7	25	11¾
43	Morvay Géza	6	40	17¾
44	Koffler Ágoston	7	59	—
45	Hajnal Mihály	7	10	12¾
46	Szignarovits József	7	00	10½

Start-szám	Név	A futás ideje p	mp	Pont-száma a művet-senyben
48	Kelle Kálmán	17	30	6¼
49	Kuncz Ferenc	8	25	8½
52	Wohryzka István	7	45	16
53	Szentiványi László	8	09	10¼
55	Szignarovits Ferenc	10	00	12
56	Telkes Endre	8	00	11
57	Töttösy Béla	9	25	6
58	Csia Lajos	10	00	5
59	Szabó Tibor	9	30	5¼
60	Pénzes József	9	18	7½
61	Soltz Tibor	8	55	7½
62	Loszek József	8	00	6½
63	Fitos Vilmos	8	23	11
64	Gábri László	9	20	—
65	Schall József	7	50	5¼
66	Szabó József	7	35	4¾
67	Aliquander Endre	7	30	13½
68	Bezzeg-Huszágh I.	9	11	8¼
69	Szücs János	6	40	—
70	Szücs István	7	30	—
71	Fialla Dőry Lajos	9	10	3½
72	Biermaczky Pál	9	42	9
75	Boris György	10	40	5½
76	Zsiros István	8	20	11
77	Farkas József	9	30	9¼

Start-szám	Név	A futás ideje p	mp	Pont-száma a művet-senyben
78	Bartha István	8	55	12¾
79	Konrád Zoltán	7	03	7¾
80	Kollarovich Augusztin	8	31	6½
81	Grandbök Tibor	9	00	6¼
82	Csinos József	13	15	6¾
83	Massanek Rezső	7	20	11¾
84	Karafiáth Jenő	7	48	2¾
85	Posztó Sándor	8	25	12
86	Tamási Zoltán	7	45	9¾
87	Hauch Imre	9	30	3¼
88	Bruch György	8	15	12½
89	Guttenberg Antal	8	40	3¼
90	Patz János	7	20	10¼
91	Németh Tibor	12	16	12
92	Halpern Róbert	9	12	4¼
93	Papp Endre	8	55	1¾
94	Aliquander Ödön	8	30	10
96	Bauer László	8	40	5
97	Szabó József	9	20	8
98	Boda Andor	13	12	4½
99	Jonutz Lajos	9	25	8¼
100	Köntser László	10	40	—
101	Ulbert János	7	11	15¼
102	Sándy Hugó	7	10	5¼
103	Mayer György	8	38	5½

Start-szám	Név	A futás ideje p	mp	Pont-száma a művet-senyben
104	Patczay Sándor	8	30	7½
105	Tasnády Endre	7	25	13
106	Csipkay Károly	11	55	6⅙
107	Katona Zoltán	9	40	—
108	Hangseth Rangvald	7	10	11¾
109	Jakoporics Béla	6	59	12½
110	Kenézy Miklós	9	01	12
111	Bánky Elemér	9	13	—
112	Terletter Gábor	6	40	8¼
114	Lackovich György	7	55	6
115	Szabó István	8	20	6¼
116	Farkas Gábor	9	02	8¾
117	Flepsz Frigyes	8	57	9½
118	Weineck Ferenc	6	50	18¼
120	Mező Péter	10	10	6
121	Stahó Károly	9	50	4¼
122	Satzker László	13	17	2½
123	Katona Gyula	12	20	4½
124	Jankovich Béla	11	25	9
125	Boronkay Dezső	12	22	15
127	Agárdy Jenő	12	00	5
128	Mérey Dezső	11	10	8⅘
129	Felter Károly	10	10	11½
130	Ugron István	12	30	3½

A IV. korosztály futóversenyének összesítése.

Csapat-szám	Start-szám	Egyéni idő p	mp	Járőr ideje p	mp	Helyezés
	27	7	34			
2	52	7	45	30	58	VI.
	84	7	48			
	21	7	51			
	53	8	09			
2	7	8	00	32	19	VIII.
	11	8	00			
	20	8	10			
	88	8	15			
2	49	8	25	34	05	XIV.
	3	8	30			
	8	8	55			
	71	9	10			
2	33	9	35	41	20	—
	75	10	40			
	13	10	55			
	38	5	16			
12	112	6	40	26	16	I.
	46	7	00			
	16	7	20			
	42	7	25			
12	86	7	45	32	39	IX.
	31	8	34			
	61	8	55			
	110	9	01			
12	19	9	20	36	54	XVIII.
	64	9	20			
	111	9	13			
	107	9	40			
12	87	9	30	—		—
	55	10	00			
	6	7	35			
4	45	7	10			
	115	8	20	33	45	XI.
	29	10	40			
4	82	13	15	—		—

Csapat-szám	Start-szám	Egyéni idő p	mp	Járőr ideje p	mp	Helyezés
	25	5	20			
5	36	5	00	27	25	III.
	67	7	30			
	66	7	35			
	17	7	40			
5	15	8	07	32	42	X.
	56	8	00			
	30	8	55			
	61	12	11			
	60	12	18	—		—
	90	7	20			
7	14	7	50	34	30	XVI.
	89	8	40			
	100	10	40			
	32	6	20			
11	43	6	40	26	49	II.
	118	6	50			
	109	6	59			
	106	7	10			
11	101	7	11	29	36	V.
	105	7	25			
	65	7	50			
	85	8	25			
11	81	9	00	37	37	XX.
	72	9	4			
	12	10	30			
	124	16	25			
11	128	11	10	—		—
	129	10	50			
	62	8	00			
14	76	8	20	33	46	XII.
	80	8	31			
	93	8	55			
	63	8	23			
15	48	8	25	34	18	XV.
	40	8	40			
	37	8	50			

Csapat-szám	Start-szám	Egyéni idő p	mp	Járőr ideje p	mp	Helyezés
	117	8	57			
15	116	9	02	36	15	XVII.
	9	9	04			
	18	9	12			
	92	9	12			
15	97	9	20	37	27	XIX.
	99	9	25			
	59	9	30			
	77	9	30			
15	58	10	00	40	20	—
	41	10	20			
	104	10	30			
	1	10	32			
15	24	11	40	47	40	—
	91	12	16			
	98	13	12			
15	34	13	48	—		—
	39	7	10			
25	83	7	20	31	15	VII.
	28	8	35			
	4	8	10			
	78	8	55			
25	57	9	25	39	32	XXI.
	5	8	50			
	125	12	22			
	69	6	40			
30	23	7	05	29	05	IV.
	70	7	30			
	10	7	50			
	108	7	10			
44	114	7	55	33	53	XIII.
	103	8	38			
	120	10	10			
	106	11	55			
44	123	12	20	—		—
	122	13	17			

A IV. korosztály műversenyének összesítése.

Csapatszám	Startszám	Egyéni pontszám	A járőr pontjainak összege	Helyezés
2	52	16	59	III.
	28	15½		
	8	15		
	88	12½		
2	11	10½	39½	IX.
	53	10¼		
	20	10¼		
	49	8½		
2	13	7¾	27¼	XVII.
	33	7½		
	27	6½		
	75	5½		
2	3	4½	14¾	XXIII.
	7	4		
	71	3½		
	84	2¾		
15	9	15½	50¼	V.
	91	12		
	37	11½		
	41	11¼		
15	63	11	38½	X.
	117	9½		
	77	9¼		
	116	8¾		
15	40	8¼	32	XIV.
	99	8¼		
	97	8		
	18	7½		
15	104	7½	23	XXI.
	48	6¼		
	58	5		
	92	4¼		
15	1	3	—	—
25	39	19	63¾	II.
	28	17		
	125	15		
	78	12¾		
25	83	11¾	36½	XII.
	5	12½		
	57	6		
	4	6¼		
44	108	11 3/4	29 13/16	XV.
	106	6 1/16		
	114	6		
	120	6		
44	103	5½	16¾	XXII.
	121	4¼		
	123	4½		
	122	2½		
4	45	12¾	42	VIII.
	35	10½		
	22	6¾		
	6	12		
5	67	13½	43¾	VII.
	56	11		
	94	10		
	17	9¼		
5	30	8¾	32¼	XIII.
	68	8¼		
	79	7¾		
	60	7½		
5	36	7	24	XX.
	15	7¼		
	96	5		
	66	4¾		
5	98	4½	—	—
	25	3¼		
	180	3½		
7	90	10¼	—	—
	14	4½		
	89	3¼		
11	38	19¼	70½	I.
	118	18¼		
	43	17¾		
	101	15¼		
11	32	14¼	51¾	IV.
	105	13		
	109	12½		
	85	12		
11	129	11½	37¾	XI.
	72	9		
	124	9		
	112	8¼		
11	128	8¼	25	XIX.
	81	6¼		
	59	5¼		
	65	5¼		
11	12	5	—	—
	130	3½		
12	110	12	46¼	VI.
	42	11¾		
	55	12		
	46	10½		
12	86	9¾	29¼	XVI.
	16	8½		
	61	7½		
	19	3½		
12	87	3¼	—	—
	31	2¾		
	76	11		
14	62	6½	25¾	XVIII.
	80	6½		
	93	1¾		

Az egyéni eredmények összesítése:

20 pontja nincs senkinek.

19¼ pontja van a 11 csapatban a 38 startsz.-nak

19	„	25	„	39 „
18¼	„	11	„	118 „
17¾	„	11	„	43 „
17	„	25	„	28 „
16	„	2	„	52 „
15½	„	2	„	21 „
15½	„	15	„	9 „
15¼	„	11	„	108 „
15	„	2	„	8 „
15	„	25	„	125 „
14¼	„	11	„	32 „
13½	„	5	„	67 „
13	„	11	„	105 „
12¾	„	4	„	45 „
12¾	„	25	„	78 „
12½	„	2	„	88 „
12½	„	11	„	109 „
12½	„	25	„	5 „
12	„	4	„	6 „
12	„	11	„	85 „
12	„	12	„	110 „
12	„	12	„	55 „
12	„	15	„	91 „
11¾	„	25	„	83 „
11¾	„	44	„	108 „
11½	„	11	„	129 „
11½	„	15	„	37 „
11¼	„	15	„	41 „
11	„	5	„	56 „
11	„	14	„	76 „
11	„	15	„	63 „
10½	„	2	„	11 „
10½	„	4	„	35 „
10½	„	12	„	46 „
10¼	„	2	„	20 „
10¼	„	2	„	53 „
10¼	„	7	„	90 „
10	„	5	„	94 „

Eredménytáblázat a járőrök jobb helyezéseiről.

Sorszám	I. o. futóverseny		II. o. futóverseny		III. o. futóverseny		IV. o. futóverseny		I. o. műverseny		II. o. műverseny		III. o. műverseny		IV. o műverseny	
	Csapat és járőr	Összidő ó p mp	Csapat és járőr	Összidő ó p mp	Csapat és járőr	Összidő ó p mp	Járőr	Összidő p mp	Járőr	Pontösszeg	Járőr	Pontösszeg	Járőr	Pontösszeg	Járőr	Pontösszeg
1	30/I	2 21 46	11/I	2 44 14	11/I	2 44 57	12/I	26 16	30 I	63¾	2 I	64¾	2 I	72½	11/I	70½
2	7	2 26 14	30/I	2 46 22	7/I	2 52 32	11/I	26 49	7	31½	11/I	55	11/I	66½	25	63¾
3	191/I	2 36 08	2/1	2 46 37	5	2 53 09	5/I	27 25	30/II	31¼	5	50	158	60	2/I	59
4	30/II	2 37 47	5	2 53 04	158	2 54 58	30	29 05	191/I	30	25	48¼	7	57	11/II	51¾
5	4	2 52 47	2/II	3 01 31	2/1	2 55 13	11/II	29 36	4	17¾	2/II	39¾	25	57	15/I	50¼
6	3	2 57 11	25	3 03 15	11/II	2 55 56	2/I	30 58	191/II	14½	158	35¼	12	49½	12/I	46¼
7	252	3 12 10	2/III	3 09 46	**44**	**3 00 04**	25	32 15	—	—	191	32¾	15	3 1/2	5/I	43¾
8	191/II	3 15 54	**261**	**3 10 31**	7/II	3 02 24	2/II	32 19	—	—	2/III	26¼	11/II	39	4 I	42
9	—	—	191/I	3 11 02	12	3 05 02	12/II	32 39	—	—	**901**	**14**	2 II	38½	2/II	39½
17	—	—	158	3 11 22	30	3 05 50	4	33 45	—	—	—	—	174	35½	15/II	38½
11	—	—	41	3 12 20	174	3 06 50	**14**	**33 46**	—	—	—	—	2/II	2 -1/2	11/III	37¾
12	—	—	**192**	**3 16 12**	11	3 08 56	**44**	**33 53**	—	—	—	—	**14**	**10**½	25	36½
13	—	—	250	3 18 57	15	3 13 02	2 III	34 05	—	—	—	—	—	—	5/III	32¼
14	—	—	—	—	2/II	3 13 21	7	34 30	—	—	—	—	—	—	15/II	**32**
15	—	—	—	—	**14**	**3 16 51**	15	36 15	—	—	—	—	—	—	**44/I**	**29 13/16**
16	—	—	—	—	11/III	3 19 48	12	36 54	—	—	—	—	—	—	12/II	29¼
					29	3 19 56									2/III	27¼
															14	**25**½

Megjegyzés: A vidéki (nem elsőkerületi) csapatok eredményei vastagabb betűvel van jelezve, mert ezek egymás között, a vidéki vándordíjért külön versenyt is futnak. Úgy a járőr-összidők, mint a pontösszegek az illető csapat benevezett első (másod.k, stb.) legjobb négy-négy cserkészének idejéből tevődnek össze. Egyéni díjak nincsenek. — A 30. sz. Hollós Mátyás cserkészcsapat egyik tagját a versenybíróság újból inditotta, de a csapat ennek dacára lemondott arról, hogy a II. o. futóversenyében elért eredménye a vándordíjak pontozásánál számításba vétessék a II. o. futóv.-ben.

A főcserkészi vándordíj pontozása és a nyertes kiszámítása.

Csapatszám		11	2	5	7	158	12	25
II. osztály	futó	3	2	1	—	—	—	—
	mű	2	3	1	—	—	—	—
III. osztály	futó	3		1	2	—	—	—
	mű	2	3	—		1	—	—
IV. osztály	futó	2	—	1			3	—
	mű	3	1	—	—	—	—	2
Végösszeg		**15**	9	4	2	1	3	2

Megjegyzés: Az első korosztályban szerzett pontok e versenynél nem számítanak.

A vidéki vándordíj pontozása.

Csapatszám		**14**	**44**	**192**	**901**	**261**
II osztály	futóverseny	—	—	**2**	—	**3**
	műverseny	—	—	—	**3**	—
III. osztály	futóverseny	**2**	**3**	—	—	—
	műverseny	**3**	—	—	—	—
IV. osztály	futóverseny	**3**	**2**	—	—	—
	műverseny	**2**	**3**	—	—	—
Pontok összege:		**10**	**8**	**2**	**3**	**3**

Megjegyzés: Az első korosztályban vidéki versenyző nem indult s így abban egyik csapat sem kapott pontot.

A legjobb sífutó járőr a **11. sz. Bocskai csapaté**, az nyeri a honvédelmi miniszter úr vándordíját.

Az „öregek" vándordíjának pontozása.

Csapatszám:	30	7	191
Futóverseny:	3	2	1
Műverseny:	4	2	—
Összeg:	**7**	4	1

A turista vándordíj kiszámítása:

		Csapatszám								
		2	5	7	11	12	25	30	191	158
I.	futó	—	—	2	—	—	—	3	1	—
	mű	—	—	2	—	—	—	4	—	—
II.	futó	2	1	—	3	—	—	—	—	—
	mű	3	1	—	2	—	—	—	—	—
III.	futó	—	1	2	3	—	—	—	—	—
	mű	3	—	—	2	—	—	—	—	1
IV.	futó	—	1	—	2	3	—	—	—	—
	mű	1	—	—	3	—	2	—	—	—
Összeg:		9	4	6	15	3	2	7	1	1

Megjegyzés: Minthogy a 2. és 11. számú csapatok már megnyerték volt a főcserkészi vándordíjat (I. o. csapatok), a következő legtöbb pontszámú csapat, a 30-as nyeri a turista vándordíjat.

	1924	1926	1928	1929
A főcserkészi vándordíj eddigi nyertesei:	2	2 és 11	11	11
A honvédelmi „ „ „	7	2	2	11
A résztvevő cserkészek száma:	50	150	175	422
A nevezések végösszege;	210	684	914	2216
A résztvevő csapatok száma:	3	11	16	24

A mult lapban hozott nagy tömeg szám közé tényleg becsúszott néhány sajtóhiba, ezeket alább kiigazítjuk.

De még mielőtt ebbe belefognánk, meg kell állapítanunk, hogy a Magyar Síszövetség a megfelelő szakemberek véleményének bekérése után úgy döntött, hogy a sível (és nem szkível) való mozgást nem sikolyázásnak, csicsonkálásnak, skízésnek vagy sízésnek, hanem **„síelés"**-nek fogja nevezni, ezt fogadja el a hozzáértő magyar közönség egyetlen helyes műkifejezéséül erre a mozgásra. Ha tehát a Magyar Cserkészbe — bárhol is — másféle megjelölés csúszott be, az akaratom ellenére történt. Én a „síelés" kifejezést nyelvtanilag épen úgy helyesnek tartom (kaszál, kapál, művel, kefél stb. mintájára) mint a sízést (jelez, cserepez, boroz mintájára), de ha nem tartanám is annak, akkor is a Síszövetség vagy a Magyar Tudományos Akadémia döntéseig mégis használnám azt, épen úgy, mint ahogy a katonák használják a „löveg" szót és a középiskolai tanítók a „tanár" szót, holott ezeknél igazán volna némi kifogásunk a szóképzés magyartalansága ellen.

Az első korosztály egyéni eredményei között a 107. indulási számú Sajó Rezsőnek választott gyakorlatát nem 7⅓-dal, hanem 7½-lel pontozták, a 150-es futásának ideje 42 p, 11 mp, a 166-osnak műversenybeli pontszámátlaga nem 15, hanem 17 pont. A jobb járőrök összesítésénél az 5-ikben Horváth Nándornak az indulási száma 150 (nem 155) és ideje 42 p, 11 mp (nem pedig 4 p 11 mp), a 6-ik járőrben Alföldi indulási száma nem 104, hanem 147. — A műverseny összesítésénél Osváth indulási száma 103, Tormáé 166, Schumy Félix pontszáma 13¼, Benedek F. indulási száma 124, Götter Kálmáné 152 és Sajó Rezsőé 107.

A II. korosztályban a 74. oldalon közölt műversenybeli helyezések csaknem mind hibásak. A 42. indulási számnál az „u" betű nem való oda, a 86-osnál az 5-ös szám hibás és a név helyesen „Rubinek Ernő". Az 51-es neve: Przibor-szky Tibor. A futóverseny összesítésénél a 3. járőrben a 15-ös startszámú ideje 42 p, 11 mp. Ötödiknek nem a 30. csapat, hanem a 2/II járőr jött be.

A III. korosztálynál a 171-es pontszáma a műverseny 2-ik gyakorlatánál nem 0, hanem 20, a 172-ősnél szintén, a 173-asnál pedig nem 4, hanem 14 és a 178-asnál nem 8, hanem 18. A 190 futásának ideje pedig helyesen 56 perc, 48 másodperc, a 119-esé 49 p 26 mp, a 116-é pedig 50 p 14.

Zsembery Gyula.

SÍ-HIKE.

A múlt vasárnap olyan szép volt az idő, olyan csábító magas és puha a hó, hogy vétek lett volna ki nem használni. Ki is használták sokan. A 2, 11, 30, 191, 261, 366. csapatok egy-két őrse (összesen 8 őrs) reggel 8-kor találkozott a hüvösvölgyi végállomáson és ott kapták meg a hike-örsök a feladatukat, amely szerint délután fél 7-re jelentést kérek a Cserkészházban egy márc. 3-án a Cserkészpark és Borosjenő között (tehát Solymár és Hidegkút vidékén) rendezendő téli hadijáték minden, a térképből le nem olvasható tudnivalójára nézve. Első pillanatra roppant egyszerűnek és könnyűnek látszott a feladat, sok örs csak munkaközben jött rá, hogy mi minden újabb és újabb megállapításra lehet itt szükség, egyesek az istentiszteletek idejét, az iskolák és más szállásra alkalmas helyek befogadóképességét, meg más fontos dolgokat még a délutáni órákban sem tudták még megállapítani. Így végeredményében a kitűzött időig csak egyetlen egy jelentés érkezett be. A többi aztán többkevesebb késéssel követte. Nagyon helyesen, egyhangúan mind megállapították, hogy sí nélkül a közlekedés az egyetlen országúton kívül egyebütt csaknem lehetetlen, úgy hogy a hadijátékban más, mint síelő alig vehetne részt, ezek is csak nagy óvatosság mellett. A jelentések igen szépek, rajzok, vázlatok is mellékelvék. A helyezést az országos vezetőtisztek fogják megállapítani és az országos síverseny díjainak kiosztásakor fogjuk kihirdetni, amikor is a győzteseknek néhány sífelszerelési tárgyat is kiosztok, inkább emlékképen, mint díjképen. Hogy ez mikor és hol lesz, az iránt érdeklődjetek márc. 2-ika körül a Cserkészházban.

Zsembery Gyula.

Végre megvalósítjuk a régi tervet! Rendezünk olyan távjeladást, hogy mindenkinek el kell ismernie: „Ilyet csak a cserkészek tudnak csinálni."

Pünkösd első napját szemeltük ki e nagy eseményre. A Budapest melletti Jánoshegyen lesz a főleadóállomás. A Cserkésznagytanács elnökét, Albrecht királyi herceget fogjuk felkérni, hogy 30—40 betűs titkos morsetáviratot írjon, melyet a jánoshegyi kilátón bontunk fel. A jeladóállomások vezetői átveszik a szöveget s kezdenek dolgozni a naptávírók, jeladózászlók, felröppennek a postagalambok s a távirat elindul szokatlan cserkészutakon, egyik hegyről a másikra, vagy a galambok gyors szárnyának segítségével szerte a szélrózsa minden irányában. A kisebb távolságra lévő Esztergomba, Vácra, Gödöllőre és Székesfehérvárra jut el legelőbb. Innen postai távirattal vagy telefonnal azonnal jelentik a hárshegyi Cserkészparknak a felvételt és ismétlik a felvett szöveget. A Cserkészpark parancsnoksági szobájában ülő telefonista tábori telefonon azonnal leadja a Park területén lévő hegyre, honnan jeladóállomások zászló- és szemaforjelzéssel továbbítják a jánoshegyi kilátón lévő parancsnokságig.

De ezekkel a beérkezett jelentésekkel nem ért végett a jeladás. A távirat ugyanis megy tovább. Vácról a Mátra- és Bükk-hegység csúcsain át eljut Miskolcig. Fehérvárról megy tovább Pécsig, Kaposvárig és Szombathelyig. Ezek mind 200 kilométeres távolságok; ahol útközben a 4—5 kilométerre dolgozó zászlósjeladóknak és 15—20 kilométerig eredményt elérő naptávírós járőröknek ügyesen kell kiválasztani a terepet, hogy a távirat fennakadás nélkül eljusson.

„Túl nehéz!! „Fantasztikus" „Nem fog sikerülni!" — vetődhetik fel a kétségek a bizalmatlanok lelkében.

„Fantasztikus?" Miért lenne a sok magyar cserkész egyrészének összefogása fantasztikus? Mikor mi mind tanuljuk a jeladást a II. osztályú próbán! A Nemzeti Nagytábor jeladóversenyében 230-an neveztek be. A két év előtti dániai viziversenyen magyarok nyerték a jeladás első díját. Azóta 1000 példányban vásárolták meg a cserkészek a „Jeladás" című füzetünket. Ezek mindig rideg tények! Miért lenne hát összekapcsolásuk és kiszélesítésük „fantasztikus"?

„Nem fog sikerülni?" Már miért ne sikerülne? Sőt már sikerült is! Hiszen 1922-ben két budapesti és egy esztergomi csapat Budapest belvárosában lévő iskola tetejéről az esztergomi csapatotthonig ötven perc alatt eljuttatott 10 állomás közbeiktatásával egy 40 betűs táviratot. Pedig azóta hat kemény év vonult el a magyar cserkészmozgalom fölött. Ha akkor sikerülhetett, most kétszer olyan jól kell mennie!

A sikert lelkiismeretes előkészülettel érhetjük el. Ennek módozatait legközelebb ismertetjük. *(ch.)*

MIRE IS JÓ A TELEFON.

Különben forgalmas amerikai divatárú üzlet.

Most kivételesen üres.

A következő pillanatban 13—14 éves négerfiú lép be egyedül az üzletbe.

Az üzletvezető, a segédek tábora, a pénztárosnő mindmind érdeklődéssel várják: vajjon mit fog vásárolni a feketeképű?

— Az üzletvezető úrral szeretnék beszélni! — kezdi bátor hangon rá sem hederít a kirakott divatcikkekre.

— Én vagyok!

— Üzletvezető úr kérem (s itt illedelmesen meghajtja magát) kegyeskedjék megengedni, hogy egy rám nézve fontos ügyben telefonukat használhassam.

— Szívesen! — feleli az üzletvezető barátságos készséggel, mert meglepte a fekete feltünően jó modora és udvariassága.

A négerfiú a telefonhoz lép. Alig babrál pár pillanatig az automatán, máris beszélni kezd:

— Mister Brown-nal, az autógarázs tulajdonosával szeretnék szót váltani!

— (Én vagyok!)

— Van szerencsém! Halló, kedves jó Mister Brown, nem volna-e Önnek szüksége egy 14 éves ügyes négerfiúra akár a benzinszivattyúnál, akár takarításra?

(— Nem! Mert alig kéthete fogadtam föl egy 14 éves négerfiút s mindakét munkát elvégzi.)

— És meg van-e Ön elégedve a jelenleg alkalmazott fiúnak a munkájával, Mister Brown?

(— Tökéletesen! Pompás, kötelességtudó fiú!)

— *Szóval meg van elégedve. Csak azt akartam tudni. Köszönöm! Isten Önnel!* — s a négerfiú örömtől csillogó arccal teszi le a kagylót, majd az üzletvezető elé lép, hogy megköszönje a telefon átengedését.

— Te — kérdi az üzletvezető —, nem maradnál itt kifutónak?

— Nem lehet! Szegődve vagyok!

— De hiszen az előbb telefonon ajánlkoztál Mister Brown autógarázsába!

— Ez csak „fogás" volt! Hiszen épen ott vagyok beszegődve. Most csak *meg akartam tudni és pedig a telefon segítségével, vajjon a gazdám meg van-e velem elégedve?* És sikerült!

*

— *Jó kis történet!* — gondolod olvasás közben. A fölébe biggyesztett cím is igaz, mert minden cserkész megtudja a cikkből, hogy mire *is* jó a telefon?

*

S ha azzal tovább akarnál fordítani, úgy (büntetésből) vigyázz! — állásba merevedve olvasd tovább, ami következik:

1. Gondolsz-e ismételten arra: vajjon meg vannak-e veled elégedve szüleid, cserkészparancsnokod, tanáraid, egyéb előljáróid, cserkésztársaid?

2. Igyekszel-e, ha kell akár a föntiekhez hasonló, *elmés módon*, de az első cserkésztörvény teljes tiszteletbentartása mellett, néha meggyőződni a való tényállásról?

Ha a 2. pontra vonatkozólag van jó eszméd, küldd be e cikkre hivatkozva, a *Magyar Cserkész* szerkesztőségébe, de jelezd azt is: megkísérelted-e és mily sikerrel eszméd megvalósítását?

P. Olasz Péter S. I.
327. sz. cs. par.

A legközelebbi rádióelőadást folyó hó 6-án (szerdán) délután 4 órakor Faragó Ede országos vezetőtiszt tartja. Címe: CSERKÉSZÉLET NYÁRON.

AZ ANGLIAI JAMBOREE HÍREI.

Tavaszi angol tanfolyam.

A jamboree vezetősége mindazok részére, akik a jelentkezés lezárásával lekötötték magukat a részvételre, lehetővé óhajtja tenni, hogy a tavasz folyamán szakszerű angol tanfolyamon a legszükségesebb tudnivalókat elsajátíthassák. Ezért megkérte Fischer Sándor véncserkészt, angol nyelvoktató urat, hogy március elejétől új tanfolyamot kezdjen kezdők részére. A tanfolyam ingyenes és minden hétfő, szerda és péntek d. u. 5—6-ig tart a Cserkészház földszinti termében.

Különös nyomatékkal szólítjuk fel az angolul nem tudó jamboreeistákat, hogy szorgalmasan vegyenek részt ezen a tanfolyamon, amelyet Fischer bácsi annyi szeretettel és hozzáértéssel vezet. A jamboree vezetősége különös figyelemmel fogja kísérni a tanfolyamon résztvevőket és azoknak előhaladását.

Központi Bizottság határozatai.

A jamboree Központi Bizottsága február 20-án tartott ülésében igen fontos döntéseket hozott, amelyek közül közöljük a következőket:

a) *Útvonal.* Elvileg az egész jamboree-csapat oda és vissza a Passau—Nürnberg—Aachen—Brussel—Ostende—Dower—London—Liwerpool—Birkenhead vonalon megy. Ez a legolcsóbb és a legrövidebb vonal. Azok az egyébként elenyésző létszámú csapatok, amelyek Franciaországon kívánnak jönni és ezt a szándékukat már idejében bejelentették, erre engedélyt kaptak.

b) *Részvételi díj.* A részvétel tényleges költsége 18 éven aluliak részére 300 pengő, a 18 éven felüliek részére pedig 350 pengő.

c) *Felvételi lapok.* A jamboree Iroda március 15-ig értesíteni fogja az összes résztvevőket a csapatparancsnokságok útján felvételük tárgyában. Akiknek ilyen felvételi lapjuk van, vagyis tagjai lettek a jamboree-csapatnak, gondosan őrizzék meg ezt az okmányt. Ugyanekkar a csapat útján értesítést küldünk azoknak is, akik nem vehetők fel.

d) *Részvételi díj befizetése.* A részvételi díj befizetésére vonatkozóan a következő az irányadó: akik a díjat egy összegben be tudják fizetni, azok bármikor befizethetik a Szövetség számlájára, jamboree befizetőlapon vagy közvetlenül a Szövetség pénztáránál, azok, akik részletekben kívánják, azok áprilistól kezdve havi 50 pengős részleteket fizessenek, június 15-ig pedig a fennmaradó összeget. — Mindazokat, akik szövetségi segélyben részesülnek, a segélyösszeg nagyságáról még március folyamán értesítjük.

e) *Felszerelés.* A Jamboree-előkészítő Központi Bizottság döntött a Jamboreen résztvevő cserkészek egyenruhája tárgyában.

A felszerelési cikkeket két csoportra osztotta: 1. olyanokra, melyeknél súlyt helyez a tökéletes egyformaságra, és 2. olyanokra, melyekből kiki az épen rendelkezésre állót hozhatja magával.

Az I. csoportba tartoznak: a cserkészkalap, ill. pákásszapka, árvalányhaj és az ezt tartó boglár, b) egy szolgálati és egy tabori ing (ingjelvény), c) négyszegletes gyapjúnyakkendő, d) bőr nyakkendőgyűrű, e) cserkészöv, f) egy kaki loden és egy tábori tornanadrág, g) harisnya, h) cserkészbot, i) kaki loden körgallér, ill. ehelyett a vizirajnál viharkabát, k) tornatrikó.

A 2. csoportba tartozik mindaz, amit az expediciós felszerelési utasítás előír, de az első csoportba nem tartozik, pl.: takaró, szalmazsák, kés, kulacs, csajka, evőeszköz, hátizsák stb.

Az első csoportban előírt cikkeket április 1-től kezdve a Jamboree-előkészítő Bizottság megbízásából a Cserkészbolt (V., Hajnal-u. 6.) árusítja.

ÁLTALÁNOS NYELV A JAMBOREE-RA.

A többnyelvű Jamboree című lap legutóbbi számában jelent meg az alábbi cikk, melyet érdekességénél fogva sietünk nyilvánosságra hozni.

Mióta a cserkészet a világ négy tája felé elterjedt, mit tagadjuk, nagy szükség van egy általános nyelvre, különösen most, hogy a nagy Jamboree közeledik. Sok vezető megegyezik abban, hogy az északamerikai indián jelbeszédet megfelelőnek tartják e célra, mert ez a létező nyelvek közt a legkönnyebb és minden fiú részéről nagy érdeklődésre tarthat számot.

Az indián jelbeszéd a legkönnyebben megtanulható, mert egyszerű, átgondolt és logikus, a jelek általában a lehető legjobban fejezik ki a gondolatot és a nyelv nagyrészt idiomatikus. Ha az ember mutatóújjával int, a jöjj szót fejezi ki, ha úgy csinál mintha valakit el akarna lökni, ez persze annyit jelent, hogy „nem", a földre mutatva azt akarjuk mondani: szállj le, szállj fel: felemeljük újjunkat. Ha kezünket laposan tartva felemeljük: magas, ha ugyanígy a földhöz visszük közel: alacsony.

A föld minden népe mindig fejbólintással jelezte az igent, rázással a nemet. Ha tehát jobbunkat fejünk mellé téve behajtjuk mutatóújjunkat, máris igent mondunk, ha derékmagasságban fordítunk egyet kezünkön, kész a „nem". A „jót" úgy fejezzük ki, hogy vízszintesen tartott tenyerünkkel jobbról félkört írunk le a szív előtt elmenve. A rosszat úgy jelezzük, mintha kezünkkel valamit a földre hajítanánk. Hüvelykemmel magamra mutatva kifejezem, hogy „én". Ha rád mutatok a mutatóújjammal: „Te", ha másvalakire: „Ő". Jobb kezünk hüvelyk- és mutatóújját villaalakban szemünk elé tartjuk, ezzel kifejezzük: látod vagy nézed.

A félig csukott jobb kéz felülről lehúzva a száj előtt azt jelenti, hogy „enni", vagy „élelmiszer". Ha pohár alakra formált kezünket ajkunkhoz emeljük, azt mondjuk: „inni". Ugyanígy tartott kézzel derékmagasságban végzett merítőmozdulat „víz"-et jelent. Viszont, ha vízszintesen tenyérrel lefelé tartott kezeinket egymásután egymásalatt elhúzzuk, ezzel kifejeztük, hogy: menni. Ugyanez gyorsabban: futni. Jobbra tenyerünkbe hajtott fejünk: „aludni". Ellenben vízszintes tenyerünk az áll magasságában befelé hozva: beszélni, csevegni. Fülünk mögött formáljunk kezünkből tölcsért s megvan: hallgatni vagy hallani. Jobb hüvelyk újjunkkal mutassunk a levegőbe arcunk mellett, ha azt akarjuk mondani: „ember". „Asszony"-t úgy jelzünk, hogy felülről lefelé könnyedén behajlított újjakkal hajunkon végighúzunk. Az előbbi a „felfelé tekintő", az utóbbi: „a nő fésülködik" gondolattal függ össze. A nappal kezdetet, az éjjel véget jelent, jelük egyszerű és logikus.

Ha jobb kezünk hüvelyk- és mutatóújjával nem egészen zárt kört képezünk és az ég felé tartjuk: ez a napot jelenti, ugyane jel a derék magasságában: ezüstpénz, ugyanaz a mellre helyezett kézzel: kitüntetés, érem, a szájhoz illesztve csészeformára: kívánság vagy „nagy kedvem van..." Begörbített újjakkal a föld felé nyujtott kezünk: fű, ugyanez derék magasságban: bokor, cserje, vállmagasságban: fa, mindkét kéz ebben a helyzetben: erdő, ugyanígy a mellre téve a kezeket: nép, emberek. Ökköl a mell előtt: hegy, mind a két ökköl: hegylánc. A „számolni" igét úgy fejezzük ki, hogy jobb kezünk kisújjától kezdve számolni kezdünk.

Mivel itt a névelők és tulajdonsági jelzők teljesen kimaradnak, ez a nyelv nem más, mint a gondolatok kifejezésének csontváza s így az indián jelbeszéd szótára lényegesen redukált, hiszen majdnem mindent kifejezhetünk ígék és főnevek segítségével. A jelek 85 százalékát jobbkézzel csináljuk. A jelbeszéd fényes eredményeit mindazok elismerik, akik érdeklődtek és foglalkoztak vele. A tanulást néhány cserkésszel (ha lehet vezetővel) kell megkezdeni heti egy-két órában. Meglepő lesz, hogy mint fog növekedni tudásunk az érdeklődés hatása alatt és hogy rövidesen a többiek is kitűnő eszméket fognak hozni. Egy-két összejövetel után mindenki készítsen néhány rövid mondatot. Ez jó gyakorlat az amúgy is könnyű nyelv tanulására s versenyre is ad alkalmat. Az összes jelek össze vannak gyüjtve W. Tomkins: „Az általános indián jelbeszéd" c. könyvében. Hála ennek a könyvnek, minden cserkész megszerezheti a jamboree-re rövid idő alatt a szükséges tudást.

Ed. H. Blockmore.

Fordította: Pinezich Jenő.

TÖRETLEN UTAKON

ELBESZÉLÉS: ÍRTA VELŐSY ELEK

— Teljesen igazad van, Gyuszi. Jobb, ha nem keverjük össze a dolgokat. Különben sem vagyok barátja annak, amit jótékonyságnak szokás nevezni. Mert az erősnek gondoskodnia kell a gyöngékről, az bizonyos. De nem azért, hogy a gyöngeséget állandósítsa. A szokásos jótékonyság csak eltakarja azokat a bajokat, amelyeken kell és lehet is segíteni. A jól vezetett iparnak el kell tartania önmagát és mindazokat, akikkel kapcsolatban van. Szegény testvéreinken mi is segíteni fogunk, de nem alamizsnával. A szegénység egyetlen tartós boldogsága a munka s ha a jó Isten segít, találunk majd munkát mindenki számára. Addig is dícsérni tudom Gyuszi segély-alapját. Hanem ha már itt tartunk, térjünk át a tisztségek betöltésére. Azt belátjátok, hogy legelső sorban vezetőre van szükség...

— Hát parancsnok úr...?

— De fiúk! Nem vagyok szabadult iparos, aztán meg a hivatalomat sem hagyhatom ott máról holnapra! Sokat leszek veletek, az természetes, a felügyelet, a szellemi irányítás, a tanácsadás ezután is az én dolgom lesz, de szakszerű vezetésre...

— Akkor Gyuszi legyen a vezető! — zúgták karban, nekitűzesedve. Hanem az ifjú főnökjelölt leintette őket. Hiszen ő a Bulek bácsi segédje. Komiszság volna, ha most otthagyná. Azután a fő-üzem az asztalosság lesz, nem a könyvkötés, ahhoz pedig ő nem ért...

— Hanem ott gubbaszt leghátul a született vezető: Eke András. No csak ne bújj úgy el, komám. Nem megtiszteltetésről, rangról van szó, hanem két kézre való munkáról. És te tudsz az emberekkel beszélni! Ugy-e míg megvolt a Farkasék műhelye, három segéd és vagy négy inas dolgozott a kezed alatt! — Őt tessék választani, parancsnok úr!

A dolog meglepett. András ugyan korára egyike volt a legidősebbeknek, de alig egy éves cserkészem. Nem volt ügyetlen, sőt pompásan végezte, amihez hozzáfogott. Mégis valahogy olyan félszeg legénynek tartottam, mert ritkán vállakozott önként valami munkára s még ritkábban beszélt. Csak a szeme — okos, barna szeme volt — az villogott. Ez tudna „az emberekkel beszélni"? Eddig rejtély volt számomra ez a fiú, most kezdtem érteni. Az új környezet, ahol fiatalabbak többet tudtak nálánál, valahogy feszélyezte. Ő, aki a szakmájában elsőrangú munkás volt, restelte a cserkészetben való járatlanságát. — Most végre hazatalált. Nem is beszélt sokat, nem kertelt, nem tiltakozott, nem szerénykedett. Kijelentette, hogy — ha alkalmasnak tartjuk őt — készséggel vállalja az üzem vezetését minden munkával és felelősséggel. A játék-készítést érti. Igy mondta: „érti!" Később láttuk csak, mennyi ügyességet, jóízlést, leleményességet takart ez a kurta szó.

A pénzügyeket Slajmi kezébe hagytuk. Ügyes, mozgékony fiú volt és becsületes. Mint szabót, egyelőre másra úgy sem használhattuk. Hanem könyvelőt rendeltünk mellé, Pap Bertók személyében. A sok pénz és a sokféle üzlet el sem képzelhető pontos könyvelés nélkül.

A kiszemelt „áldozat"-ot lesújtotta a hír.

— De parancsnok úr! Mit tudok én a könyveléshez? Műszerész volnék, vagy mi...

— Nyugodjál bele, Bertók! Hogy mit kell csinálnod, azt majd megmondom én. De hogy pontosan fogod csinálni, azt tudom előre. Te szoktad a helyükre tologatni a székeket, te teszed a fogasra a leesett sapkát, te veszed le a cérnaszálat a szomszédod kabátjáról...

Harsogó kacagással fogták körül a fiúk a zavartan hápogó Bertókot... Imrác tettetett komolysággal, hangomat utánozva folytatta:

— ... és te eszed meg a maradék kenyereket, kolbászokat és retkeket, pusztán a rend kedvéért!

Vége-hossza nem volt a szelíd csipkelődésnek, mindenki egyszerre beszélt. Csak András hallgatott. De a szeme annak is nevetett.

IV.

Megtörtént a nagy eset: „leszállítottuk" az első munkát, a vármegyei könyveket. Aki csak tehette, eljött az ünnepélyes aktusra. Amennyire értettem hozzá, elég jó munka volt, vihették bátran. Csak Stefa volt vigasztalhatatlan, mert nem volt zöld kendőnk, amivel a kész munkát be „kell" takarni. Bertók némi lámpalázzal állította ki az első számlát és nyugtát. (A hozzávaló bélyegért egy ott ólálkodó kis inast szalajtottak a trafikba, mert hát „segéd úr" csak nem végezhet ilyen alantas munkát!) Végre elindultak. Nagy kerülővel Bulek bácsiék felé mentek először. Tudják ők, mi a becsület! A mesternek csak látni kell, hogy mennyire fogott rajtuk a tanítása.

Az öreg szemét elfutotta a könny, mikor meglátta őket. Kétszer is megtörölte a pápaszemét színehagyott kötényébe. Megtapogatta, ide- oda forgatta, kinyitotta a könyveket, az újjai közt végigpergette a lapokat. Végre csendesen megszólalt. Valami reszelte a torkát.

— Gazemberek! eszt ellék jól megcsináltátok!

Azzal megrázta Stefa boglyos üstökét, Lacit hátbavágta, Kuglit meglódította.

— Eszek a tyerekek! Eszek a tyerekek! Hoty kinőttek asz én szárnyaim allól. Mán látok: der Mohr hat seine Pflicht getan, der Mohr kann gehn...* Asz öreg Bulek elmetyen nyuktíjba...! Tyúszi, te főcsavarkó, te lekkomiszapp fráter... neket átadok asz üszletet...! mit pámultok ollan után?

A fiúk nem értették a dolgot. Gyuszi is előre jött a munkaasztalától. A mester pedig folytatta:

— Szakltam csiriz netyfenöt éfik. Elék folt. Most már tik szakoljatok... Én elmenek szőllő-kapálni... présház előtt süttkéreszni, kvaterkázni szomszédokkal. Ti mek ki-

* A mór megtette kötelességét, a mór mehet. (Idézet Shakespeare „Othello"-jából.)

Vége-hossza nem volt a csipkelődésnek...

írjátok a siltre: „Bulek Vencel uttóta, Lekenye Tyula...“

Ellágyulva leült a kis kerek székre. És csak úgy magának motyogott:

— Nem, Tyuszi nem hosz szétyen a fejemre... ti mek, pagázsi, fityásszatok a pőrötökre..., mert aszér néha még néha benézek... és, utye nem toptok ki, utye fiúk...ö

Gyuszi átkarolta az öreg vállát:

— De kedves Bulek bácsi, mit beszél ilyesmiről! Már minek menne el az üzletből. Elvégzünk mi a fiúkkal mindent. Maga majd csak nézi...

— Nészi, nészi... hát nem nészi! Elmetyek, punktum! Te mek ne lopt itt a napot, hanem kotrótty a kanclájba és írt mek a múzeum-direktornak a választ! És írt allá: Bulek Vencel uttóta... Na, lótulj, hallot? Ti meg erittyeteg, fityéteg esz a szép, eszt a työnyörű... eszt a vacakot...!

Ez szombaton történt. Vasárnap valamennyien az Ur színe elé járultunk, hogy megköszönjük az első pénzt. A verebek azt csiripelték, hogy Stefa nagy vacsorát rendezett otthon a keresetéből. Kugli új nyakkendővel feszített. Laciról nem sikerült semmit sem megtudnom. Csöppet sem tetszett ez a tervszerűtlen költekezés, de nem szóltam. Eljön az ideje mindennek. Minek rontsam a hangulatot? Mert hangulat, az volt. Nem győzték Slajmit bosszantani, hogy csak a tiszta haszonért mondott hálát, levonván a kapott pénzből minden költséget: nyersanyagot, munkadíjat, a helyiségbér arányos részét, sőt a tisztviselők fizetéséből ráeső hányadot, szerszámkoptatást, tartalék-alap hozzájárulást is...

Slajmi diadalmas mosollyal rázta le nyakáról az okvetetlenkedőket:

— Igen! és még így is maradt kilenc pengő és hatvanhét fillér. Ha még fűtést és világítást is kellett volna számítanom...

— Slajmi — szólt közbe Imrác enyelgő hangon — te máskor olyan hallgatag vagy! Ó most miért nem...?

Slajmi epés válasza harsogó kacagásba fulladt... Igy vagdalkoztak, csipkelődtek gondtalan, napsugaras lelkük minden szilajságával, míg az otthonba nem értünk. Ott bekaptuk a reggelinket, azután kivonultunk a távoli dűlőbe, hogy a gyógynövénytermelés dolgában szabad ég alatt tanácskozzunk. Ez az ügy ugyanis kissé másként alakult, mint ahogy kezdetben terveztük. A gyógyszerész kész programmot adott. Az elődje lelkes gyógynövénykereskedő volt s a Kálvária-domb déli lejtőjén bodzabokrokkal körülkerített földdarabon ökörfarkkórót is termelt. Annak ugyan már több mint négy esztendeje, de a szívós növény majdnem kipusztíthatatlan. Tavaly virágzott, mi is emlékeztünk a sárgavirágos táblára, csak nem tudtuk, hogy az érték és nem gyom.

Minthogy kétnyári növény, idén csak az alsó levelek fejlődtek ki, de jövőre ismét szárbaszökik, akkor szedhetünk és szárithatunk amennyit jólesik.

Ez a felfedezés valóságos főnyeremény volt számunkra. A gyönyörű őszeleji délelőttöt arra használtuk fel, hogy körülnézzünk új birodalmunkban.

Az elől haladók valamelyike felkiáltott:

— Látszik már a „telkünk“!

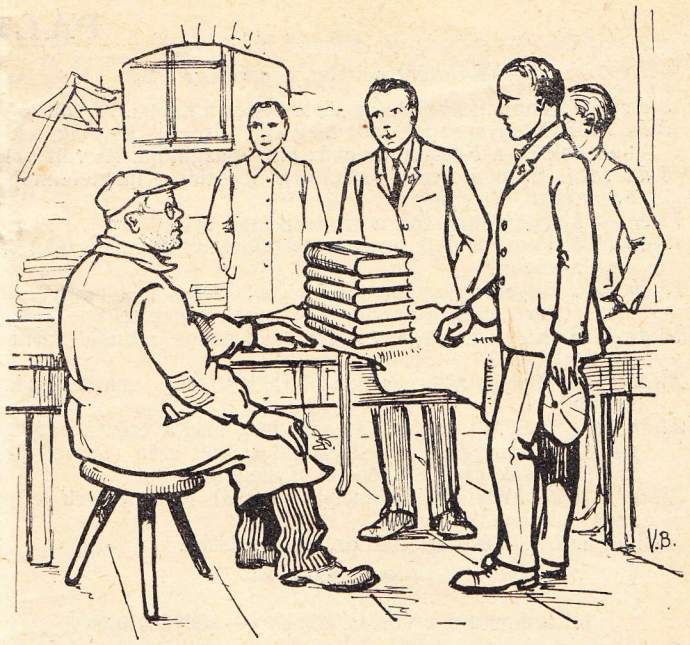
— Az ám! de kecskék legelnek rajta!

— No akkor fuccs az ökörfakkóró szüretnek! — állapitotta meg a minden lében kanál Slajmi.

Gyuszitól azonban hamarosan megkapta a rendreutasitást:

— Csodállak, Slajmi! nagyon csodállak! Ugy látszik te vagy az egyetlen — kecske, aki nem tudja, hogy az ökörfarkkóró levelét ők nem szokták megenni!

— És Bulek Vencel utóda nem árulná el, mi kifogásuk van ellene? — kérdezte a vérig sértett szabó. — Azt hiszed talán, hogy csupa rokoni szimpátiából nem rágja

Ellágyulva ült le kis kerek székére.

meg a kecske az ökör-farkkórót? Mivelhogy az ökör is a kérődző kétpatások családjába tartozik...

— Távolról sem gondolom! Hanem annak a növénynek minden porcikáját horgas szőrözet borítja, ami kellemetlen viszketést okoz. Kerüli is minden állat.

— Látjátok, gyerekek! — szóltam közbe — cserkészszemmel nézve milyen érdekes a természet. Az Uristen a sivó homokon, hitvány-földű legelőkön, kövecses domboldalon növeszti a drága patika-szerekkel felérő orvosságot. Egyszerűségében is milyen pompás védelemmel biztosította a fennmaradását! Az ember falat épit, kerítkezik drága léccel, sodronnyal — és nem sokat ér vele. A világ Teremtője ellenben egyetlen, könnyed „akarom“-mal évezredekre intézkedett ennek a növénynek a biztonságáról.

A gyógynövénytáblát meglehetősen elhanyagolt állapotban találtuk. A két évvel ezelőtti kórók szanaszét hevertek, úgy ahogy a szél derékbatörte, a tavalyi hó lenyomta, a legelő állat leiporta. Pedig a gyógyszerész állítása szerint a német még ebből a szárból is pénzt csinál: az egyenes darabokból kis napernyő-nyeleket készítenek. A gyökérfej a fogantyuja.

A szélesen elterülő hamvaszöld tőlevelek rendszertelenül lepték el a talajt. Az eredeti vetés-sorokat már alig lehetett fölfedezni. No lesz itt dolga az ásónak, kapának!

(Folyt. köv.)

A IX. ker., amint már megírtuk, febr. 10-én tartotta közgyűlését, melyen a következő új tisztikart választotta meg: Elnök: dr. Rácz Lajos. Tb. elnök: Krámer Gyula. Ügyvezető elnök: Mezey Béla. Helyettesei: Kovács János, dr. Barcsay Károly. Főtitkár: Török Tibor. Ellenőrző: dr. Bessenyei Lajos. Főpénztáros: ifj. Pásztor Gyula. Ker. ügyész: dr. Miszthy Károly. Műszaki előadó: vitéz Kanabé Dezső. Orvosi előadó: dr. Várady Szabó Miklós. Közlekedésügyi előadó: dr. Hajdu László. Sajtóreferens: Rácz Jenő. Számvizsgálók: Ferenczy Károly, Kovács László, Zilahy Zoltán.

A közgyűlést megelőző napon gyönyörű ünnepséget rendezett a 190. „Egyetértés“ csapat, a Máv. műhely pompás dísztermében. A kitűnő Máv. műhelyi csapat újoncai ezúttal tettek fogadalmat s egy minden iziben magas színvonalú ünnep keretében tettek tanubizonyságot arról a nagyszerű munkáról, mely Máthé műhelyfőnök odaadó támogatása mellett a debreceni Máv. műhely telepén folyik. Az ünnepség után bensőséges, meleg hangulatú közvacsora volt a vendégek tiszteletére.

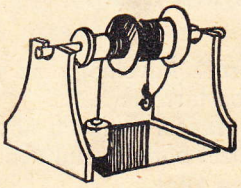
PÁLYÁZAT.

Mi történt március hónapban?

2-án 1817. Világhírű költőnk született ezen a napon. Ki volt az?
3-án 1858. Ezen a napon halt meg egy hírneves költőnk, kritikusunk és a Nemzeti Színház első igazgatója. Ki volt az?
8-án 1814. Ezen a napon születik a népszínmű megteremtője hazánkban. Ki volt az?
12-én — Melyik évben volt a szegedi nagy árvíz?
13-án 1848. Petőfi melyik hírneves hazafias költeménye született ezen a napon?
15-én 933. Milyen nagy jelentőségű csata folyt le a magyarok részvételével ezen a napon? Kik voltak a vezérek?
16-án 1457. Ki és kit végeztet ki ezen a napon a budai Szentgyörgy-téren?
20-án 1894. Melyik hírneves hazánkfia halt meg ezen a napon és hol?
22-én 1915. Melyik hírneves vár adja meg magát ezen a napon, melyet a honvédség védelmezett? Ki volt ezen vár védője, ki ugyancsak ezen a napon halt meg 1924-ben?
27. (?) 1000. Melyik pápa, melyik magyar fejedelemnek küld ezen a napon koronát?

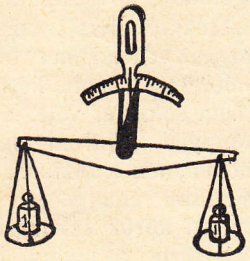
Díjak és beküldési határidő az, mint máskor.

„Jól tudom-e a cserkészfizikát?" — pályázatunk.

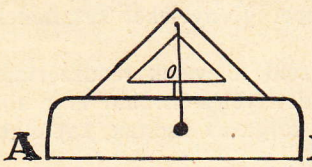
Az alábbi kérdéseket német gyárakban és ipartelepeken szokták a felvételre jelentkező fiúkhoz intézni. A válaszokból akarják megtudni, van-e a jelentkezőnek érzéke technikai dolgok iránt.

Olvasóink bizonyára könnyűnek találják a feleletadást. Épen azért a válasz nem lesz nálunk csupán igen vagy nem, hanem a helyes válasz fizikai okát is meg kell mondani.

1. ábra. Két különböző, egy 20 cm és 40 cm-es vastagságú hengert erősítünk össze. Öt kilogramm súly lóg a vékonyabbikon. *Hogy azt az 5 kg súlyt felhúzzuk, mennyivel nehezebb súlyt kell a vastagabb hengerről lógó kampóra akasztani?*

2. ábra. A mérleg két serpenyőjében 1—1 kg súly van. A mutató azonban egyik felé kitér. *Mennyivel kell a serpenyőt tartó drótot megrövidíteni, hogy a mutató nullára kerüljön.*

3. ábra. Az A—B gerendára helyezett függőlegességmérő (egyenlőszárú, derékszögű háromszög 90°-os s a sarkában fonálon lógó súly) B felé eltér, tehát a gerenda nem vízszintes. Azt akarom, hogy a gerenda vízszintes legyen, *melyik végéről kell lefaragni, hogy az vízszintes legyen s kérdés az is, hogy alulról vagy felülről történjék a faragás?*

*

A kérdések, illetőleg feladatok helyes megoldói közt három díjat sorsolunk ki. I. díj 8 P, II. díj 5 P, III. díj 2 P.

Beküldési határidő 1929 március 20.

Rejtvénypályázatunk eredménye:

A Magyar Cserkész február 1-i számában közölt rejtvények helyes megfejtése a következő:

1. *Leventeoktató.*
2. *Si verseny.*
3. *Kandersteg.*

A megfejtők névsora: Ágotai Zoltán 861. sz. Jászberény. Ari Imre 203. sz. Bocskay-cs. Kisújszállás. Bartal Ferenc 254. sz. Minta-cs. Budapest. Böszörményi Feri 203. sz. Bocskay-cs. Kisújszállás. Braun Gyula. Cseicsner Rezső 14. sz. Holló-cs. Esztergom. Csiszár László 203. sz. Bocskay-cs. Kisújszállás. Harkay Pál 118. sz. Turán-cs. Kecskemét. Hornung Béla 264. sz. Hunyadi-cs. Rákosliget. Horváth János 71. sz. Zrínyi-cs. Zalaegerszeg. Kis Lajos 203. sz. Bocskay-cs. Kisújszállás. Kiss Tivadar 14. sz. Holló-cs. Esztergom. Kakasy László 203. sz. Bocskay-cs. Kisújszállás. Kollár Gyula 556. sz. Szathmáry Pál-cs. Marschke Ferenc 254. sz. Minta-cs. Budapest. Mészáros Sándor 203. sz. Bocskay-cs. Kisújszállás. Mildner Ernő 236. sz. Maróthy János-cs. Gyula. Németh Imre 314. sz. Czuczor Gergely-cs. ifj. B. Parragh Béla 99. sz. Mátra-cs. Gyöngyös. Péter Gyula 667. sz. Dombó Pál-cs. Dombovár. Prodán Miklós és Döme. Rosenberg Ede és Gyula 921. sz. Ujpest. Sólyom-örs 264. sz. Hunyadi-cs. Rákosliget. Szecskay Dezső 71. sz. Zrínyi-cs. Zalaegerszeg. Sziky László 203. sz. Bocskay-cs. Kisújszállás. Torockay Endre 203. sz. Bocskay-cs. Kisújszállás. Tóth Lajos 203. sz. Bocskay-cs. Kisújszállás. Turul örs 294. sz. Eszterházy Károly-cs. Eger. VII. Kiscserkész-örs 203. sz. Bocskay-cs. Kisújszállás. 198. sz. Pál-cs. Mikes Kelemen apród csoport.

I. díjat nyert: Hornung Béla 264. sz. Hunyadi-cs. Rákosliget.
II. díjat nyert: Kiss Tivadar 14. sz. Holló-cs. Esztergom.

„Mi minden történt februárban?" pályázatunk eredménye:

A „Magyar Cserkész" február 1-i számában közölt: „Mi minden történt februárban?" című pályázat megfejtése a következő:

1876 február 3. Ezen a napon temették el Deák Ferencet.
1849 „ 4. Bem József vezette a magyar sereget a vizaknai csatában.
1788 „ 5. Kisfaludy Károly születik, Tétszentkúton.
1582 „ 14. XIII. Gergely pápa szabályozza a naptárt.
1476 „ 15. Mátyás király seregei elfoglalják Sabácot.
1717 „ 17. Spanyolország, Szavoja és Ausztria megkötik a hágai békét.
1825 „ 18. E napon született Jókai Mór Komáromban.
1440 „ 20. V. László részére ellopják a szent koronát Visegrádról.
1440 „ 23. Ezen a napon született Mátyás király Kolozsvárt.
1468 „ 24. Gutenberg János, a könyvnyomtatás feltalálója halt meg ezen a napon.
1865 „ 27. Báró Jósika Miklós halálának napja.

A megfejtők névsora: Ágotai Zoltán 681. sz. Jászberény. Arany-Tóth Pál Kispest. Asbóth Lajos 67. sz. Deákkúti-cs. Sopron. Ausch György 653. sz. Somssich-cs. Kaposvár. Bejczy Gyula 460. sz. dr. Karácson-cs. Győr. Belcsák Barna 14. sz. Holló-cs. Esztergom. Berinkei László 935. sz. Szt.-László-cs. Rákospalota. Domján Ferenc 59. sz. Árpád-cs. Szentgotthárd. Fecske-örs 40. sz. Szekszárdi Cserkészek-cs. Szekszárd. Forrai Miklós 139. sz. Fazekas Mihály-cs. Debrecen. Gálos Rezső 460. sz. dr. Karácson-cs. Győr. Harkay Pál 118. sz. Turán-cs. Kecskemét. Hornung Béla 264. sz. Hunyadi-cs. Rákosliget. Horváth Dénes 67. sz. Deákkúti-cs. Sopron. Horváth János 71. sz. Zrínyi-cs. Zalaegerszeg. Kathi József 460. sz. dr. Karácson-cs. Győr. Keresztes János 460. sz. dr. Karácson-cs. Győr. Kiss György 43. sz. Munka-cs. Debrecen. Knébel Ferenc 327. sz. Loyola Ignác-cs. Budapest. Kocsis József 28. sz. Szt.-István-cs. Pesterzsébet. Kollár Gyula 556. sz. Szathmáry Pál-cs. Kováts Sándor 460. sz. dr. Karácson-cs. Győr. Krafft Walter 146. sz. Révai-cs. Tata. Krémer János 2. B. K. G. Lám Károly 911. sz. cs. Rákospalota. Ludescher Lőrinc 3. sz. R. M. Madarassy Iván 19. sz. Bükk-cs. Miskolc. Martin István 3. sz. R. M. Marschke Ferenc 254. sz. Minta-cs. Budapest. Mészáros Sándor 203. sz. Bocskay-cs. Kisújszállás. Nagy Gábor 172. sz. Erő-cs. Debrecen. Némedy Lajos 236. sz. Maróthy Gyula-cs. Németh Ágoston 171. sz. Erdősi Imre-cs. Debrecen. Németh András 171. sz. Erdősi Imre-cs. Debrecen. ifj. B. Parragh Béla 99. sz. Mátra-cs. Gyöngyös. Pavlics Ferenc 59. sz. Árpád-cs. Szentgotthárd. Péter Gyula 667. sz. Dombó Pál-cs. Dombovár. Potyondy Zoltán 460. sz. dr. Karácson-cs. Győr. Reisch Sándor 653. sz. Somssich-cs. Kaposvár. Rosenberg Ede és Gyula 921. sz. Ujpest. Rothnágel László 14. sz. Holló-cs. Esztergom. Ruzicska Sándor 180. sz. Kárpát-cs. Szarvas. Sándor Jenő 180. sz. Kárpát-cs. Szarvas. Sólyom örs 264. sz. Hunyadi-cs. Rákosliget. Szabó Ferenc 935. sz. Szt.-László-cs. Rákospalota. Szabó Sándor 911. sz. Szent Imre-cs. Szecskay Dezső 71. sz. Zrínyi-cs. Zalaegerszeg. Tomkó László 171. sz. Erdősi János-cs. Debrecen. Trapp Ferenc 171. sz. Erdősi-cs. Debrecen. Tusják György 180. sz. Kárpát-cs. Szarvas. Turul örs 294. sz. Eszterházy Károly-cs. Eger. I. örs 460. sz. dr. Karácson-cs. Győr. I. örs 67. sz. Deákkúti-cs. Sopron I. raj 653. sz. Somssich Pál-cs. Kaposvár.

I. díjat nyert: Harkay Pál 118. cs. Turán-cs. Kecskemét, Rákóczi-út 17—19. sz. II. em. 11.
II. díjat nyert: Gálos Dezső 460. sz. dr. Karácson-cs. Győr.
III. díjat nyert: Martin István 3. R. M. Budapest, VII., ker., Zugló-utca 22. sz.

KÖD.

Köd. Áttetsző szürke lepel,
álomba ringat édesen;
benne vért izzaszt a munka,
a fájdalom, a küzdelem..

Köd. Mily jó, hogy eltakarod
a fájdalmat, a bánatot:
Nem látok így el messzire
s itt az arcok oly boldogok.

Ruzsinszky László.

KÉRDÉS.

Vajjon, ha Isten megsokallja újra
A bűnök tengerét;
Egy új vízözönt bocsát-e a Földre
S hagy-e egy új Noét?

TAVASZKOR.

Zokog a madárdal, zeng az erdő tőle,
Kacag a rózsa is
A kertek ölébe':
Az én szívem is zokog kis madár veled,
Az én lelkem is örül szép virág neked.

Ruzsinszky László.

NÓTÁZVA BALLAGUNK.

Előttünk az élet ezer mese álma,
Mi meg csak ballagunk
A bús elmúlásba.

Hátunkon a subánk: búbánatos sorsunk
S daccal a könnyek közt
Mi jó kedvet osztunk.
Pörge kis kalapunk a szemünkre csapva
Két cifra bokréta
Ott díszeleg rajta.

Egyiket keletről hoztuk büszkélkedve,
Másikat itt nyomták
Kardtörte kezünkbe.

Szúrós ördögszekér, szép illatos rózsa
Fitymáló ajkunkon
Fütyörésző nóta.

Előttünk a jelen borús, sötét álma
S nótázva ballagunk
A bús elmúlásba.

ifj. Takáts Gyula.

NÉHA VÁGTAT A BÁNAT.

I.

Néha vágtat,
Néha meg várat
Magára a bánat.

II.

Mindig várunk
S a halálunk
Ez a várás.
... Álldogálás
Utcasarkon
Bánatunkban.

III.

De néha sírok
S már is vágtat
Felém a bánat...
Titkon, epedve,
Lágyan befedve —
Barna nagy estén.

Hervadás.

Iskolában.

Földrajzórán

Tanár: Melyik népek tartoznak a szláv nyelvcsaládhoz?
Tanuló: A szláv nyelvcsaládhoz tartoznak: az oroszok, lengyelek, csehek, tótok, morvák, szlovének, horvátok, bulgárok, szerbek... és a... a...
Tanár: Na még van egy.
Súgó: Vendek!!
Tanuló: Ide tartoznak még a „vendelek" is.

*

Tanár: Hol van a Szund-szoros?
Tanuló: A Szund-szoros összeköti Ázsiát Európával.

*

Tanár: Miről nevezetes Sheffield angol város?
Tanuló: ? ? ?
Súgó (mutatja a kését).
Tanuló: Sheffield bicska gyártásáról nevezetes.

Franciaórán

Tanár: Hogyan mondjuk azt franciául, hogy tanár?
Tanuló: Tanár franciául Pofaszőr!

Magyarórán.

Tanár: Mi ölte meg Zrinyit, a költőt?
Tanuló: Kansas.

Közli: Vados Géza
464. R. őrsvezető, Győr.

KRÓNIKA

Kent cserkészeinek husvétja.

Délangliában, *Kent* grófságban van talán a legjobb szervezete a brit cserkészetnek. A kenti testvérek legjobbjai husvétkor eljönnek hozzánk. Ez alkalomból érdekes megtudni, „vajh' kik ők és merre van hazájuk?"

Erről legtöbbet azok a fiúk — ma már fiatalemberek — tudnak mesélni, akik 1922 nyarán *Temesi* Győző parancsnokukkal és a 18. Lóczy-csapat zenekarával Angliában táboroztak. Ez volt az első cserkészcsapat, amely a volt ellenséges országok valamelyikéből angol földre tette a lábát. *Spencer*, a kenti cserkésztitkár volt a tulajdonképeni vendéglátó. Ugyanaz, aki „Daddy Spencer (Spencer apó) néven a grófság cserkészeinek örökifjú barátja, a háború óta minden husvétkor összeszed vagy százötvenet közülük és minden évben más-más országba viszi őket. Ő a magyarországi útnak is a lelke. 1920-ban a *franciaországi* harcterekben, a következő évben *Belgiumban*, 1922-ben pedig *Hollandiában* jártak Kent cserkészei.

1923-as husvéti útjuk a barátságos Dániába vezetett. A dán király maga fogadta a száznegyven angol fiút kézfogással és e szavakkal: „kenti cserkészek, nagyon örülök, hogy jól fogadhatunk benneteket Dániában!" A kenti cserkészek a dán fiúk előtt különösen a fegyelmükkel imponáltak és *Lembcke* főcserkész ki is emelte, hogy teljes csend támadt, amint vezetőjük jóéjt mondott.

1924-ben *Svájc* hegyóriásait mászták meg, 1925-ös turájuk pedig *Olaszországba* irányult. A Piavénél egy cserkész, akinek atyja és három bátyja ott veszett el, megkoszorúzta a háborús emlékművet.

Csehországot keresték fel a következő évben, 1927 husvétján pedig *Spanyolországban* jártak, ahol hihetetlenül pompás fogadtatásban volt részük. Az angol származású királyné és a király külön fogadta őket. Az angol kolónia cirkuszelőadáson és díszebéden látta őket vendégül. Egy angol hölgy a jelenlétükben adott zászlót egy madridi csapatnak. Ekkor mondta *Robartes* madridi brit ügyvivő: „Az általános béke ügyében egy cserkész felér tíz diplomatával". Az angol fiúk, akik ajándékokkal megrakodva tértek haza, *Spencer* szerint, mint Anglia követei mentek el, de mint Spanyolország követei jöttek vissza. *Gandara* spanyol titkárnak még a helyszínen átadták azt az arany köszönetjelvényt, amit *Martin* — mint angol külügyi megbízott — küldött neki a felejthetetlen fogadtatás előkészítéséért.

A legutóbbi husvétot *Ausztria* cserkészei között töltötték *Spencer*-ék és azok a magyar cserkészek, akik már élvezhették az osztrák testvérek, de különösen *„Papa"* Teuber túláradó vendégszeretetét, azok tudják csak elképzelni, milyen jó dolguk lehetett!

Dr. *Korompai* meghívta az ötven *Rover*-t és a tiszteket a Pazmaneumba, ahol ötven magyar öregcserkész, kékruhás, cserkészjelvényes kispapok fogadták őket. Magyar lélekből fakadó, szíves vendéglátásban volt részük. Az angol fiúk azt mondták, hogy ez a *magyar* vendéglátás talán legszebb *bécsi* emlékük.

A Magyar Cserkészszövetség összes központi hivatalainak hivatalos órái:

naponkint d. e. 9—1-ig és d. u. 4—7-ig.

Pénztár-órák: naponkint 11—1-ig, d. u. 4—6-ig, kivéve a szombat délutánt.

Az országos elnök és az országos főtisztviselők fogadó ideje:

Witz Béla országos elnök fogad: hétfőn d. u. 6—½8-ig, pénteken 5—7-ig.

Temesi Győző dr. országos társelnök (ellenőrző) szerdán és pénteken d. u. 5—7-ig.

Faragó Ede országos vezetőtiszt szerdán és csütörtökön d. e. 9—1-ig és d. u. 4—6-ig.

Major Dezső dr. országos ügyvezető főtitkár mindennap 9—1-ig és szerda és szombat kivételével d. u. 4—7-ig.

Borsiczky Sándor dr. országos ügyész szerdán, csütörtökön és szombaton d. u. 5 órakor.

Kosch Béla gazdasági főtitkár mindennap, szerda és szombat kivételével d. u. 4—6-ig.

Molnár Frigyes dr. külföldi ügyek főtitkára kedd, csütörtök 6—8-ig.

Vidovszky Kálmán a Magyar Cserkész szerkesztője kedd d. e. 11—1-ig és szerda d. u. 5—7-ig, péntek 5—6-ig.

Éri Emil országos vezetőtiszt helyettes kedd, csütörtök, szombat 5—7-ig.

Sztrilich Pál országos vezetőtiszt-helyettes hétfő, csütörtök, péntek 4—7-ig (Cserkészház), szombat, vasárnap Cserkészpark.

Fogadta még őket azután *Hainisch*, az államfő, voltak a *Rax* havasán, uzsonnáztak a *Kobenzl*-en, volt a tiszteletükre *Schubert*-est. *Teuber* papa salzburgi rezidenciájában az „alpesi este" hagyott felejthetetlen benyomásokat. Végül is *Kent* cserkészei ezzel hagyták el Ausztriát: „Ezentúl ép olyan barátai leszünk ennek az országnak, mint ahogy eddig nem ismertük!"

Rajta kell lennünk, hogy husvétkor mi is belekerüljünk a kenti cserkészek szívébe.

J. O. E.

Hirdetmény. A Magyar Cserkész Szövetség Vezető Tiszti Testülete könyvgyüjteményébe vásárolna Farkas Gyula: „Forrongó lelkek" I. kiadású könyvéből példányokat. Aki ilyennel rendelkezik, jelezze az O. V T. T.-nek, mely szívesen kicseréli új kiadású könyvre vagy az árát megtéríti.

Térképverseny-tervezet. Az elmult évben tartott térképtanfolyam végén verseny is volt tervbe véve, melyre Witz elnök úr akkoriban számos díjat is ígért. Ez azonban akkor elmaradt. Az elnöki tanács felhatalmazásából azt az idén rendezzük meg. Ez két részből állana. I. Minden résztvevő kapna egy km² területet, melyen a térkép alapján mindent gondosan átnéz, a térkép netáni hibáit kiigazítja és egy külön feladatot (keresztmetszet, menetidő kiszámítás stb.) megold. Csak az bocsátható a tulajdonképeni versenyre, aki ezt a feladatát elfogadhatóan megoldotta.

II. A versenyzők a feltett kérdésekre írásban válaszolnak; a feleleteket bizottság pontozza s a legjobb 6-ot külön szóbeli vizsgára bocsátja.

Eldöntendő kérdések:

1. Résztvehetnek-e öregcserkészek — esetleg külön csoportban — akkor t. i. több díj kell.

2. Résztvehetnek-e tisztek és segédtisztek?

3. Kimondható-e, hogy akinek próbáját a bizottság elfogadta (ha az első 6 között nincsen is), az a térképes különpróbát vagy az I. o. próba-„térkép" pontját letette?

4. Vidéki versenyzőknek egyszeri Budapestre utazása fedezhető-e valahonnét? (enélkül a versenyben alig vehetnek részt). — Bpest, 1929 február 16.

Jamboree! Aki angolul, németül vagy franciául szeretne levelezni a Jamboree-ra jövő amerikai, német és angol fiúkkal, írja meg a címét, korát, kedves foglalkozásait s azt, hogy milyen nyelven levelez *Tábori Pálnak*, Bpest, VIII., József-u. 16.

Turista hírek. Március 9-én, szombaton este 7 órakor tart a Mária Terézia-tér 11. szám alatt a pedagógiai szemináriumban III. em., 247. ajtószám alatt vetített-képes előadást Zsembery Gyula: „A turistaság a Honvédelem szolgálatában" címmel. Belépődíj nincs.

Március hó 17-én, vasárnap tartja a Magyar Turista Egyesület 40 éves fennállásának emlékére jubiláris díszgyűlését, melyen Cholnoky Jenő és Zsembery Gyula mondják az ünnepi beszédeket.

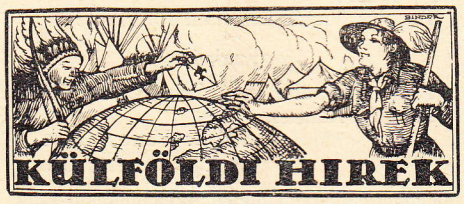
Két cserkésztestvérünk, *Kuti László* és *Tábori Pál* 1929 március 10-én, vasárnap este fél 9-kor tartják szerzői estjüket a Zeneakadémia kistermében. Kitűnő művészek fogják műveiket interpretálni. Jegyek ára 2 P és 1.20 P. Kaphatók Bárdnál és a Zeneakadémián. Szeretettel hívjuk fel mindenkinek figyelmét két tehetséges, fiatal cserkészművész testvérünk estjére.

Érdekes apróságok. 1. *A világ legnehezebb fémje.* A világ legnehezebb fémje az Osmium. Súlya az ólomnak 2-szerese, a víznek 22.5-szerese. A IX. század elején fedezte fel S. Tenaant angol tudós. Jellemző az Osmiumra, hogy szilárd halmazállapotban nem reagál sem a savak, sem a királyvíz oldó hatásának. Igen magas hőfokot kibír s régente ezért a Tantalnummal és a Wolframmal világítási huzalok készítésére használták fel.

2. *Milyen mély a tenger?* Az óceánok mélységét 1899-ben mérték a Csendes-óceán Marian szigetcsoportjához tartozó Gnam-sziget mellett 9636 métert. Eddig ez a tengerekben található elfogadott legnagyobb mélység. Járja ugyan az a hír is, hogy az utóbbi időkben egy norvég hajó 10.000 méteren felüli mélységet mért volna, ennek azonban előbb alaposabban utánajárnak, azután lehet csak szó a hivatalos elfogadásáról.

A vadállatok pusztításai Indiában. Angol statisztikusok szerint Indiában, 1927-ben a vadállatok 22.000 embert öltek meg. Egyedül a mérges kígyók 19.724 életet oltottak ki, míg a tigrisek áldozatainak száma 1033, a farkasok 465, a leopárdoké 218, a krokodiloké 136. Utánuk a vaddisznók következnek 85, azután a medvék 78, az elefántok 53 és a sakálok 41 halálos áldozattal. Ugyanebben az évben viszont az indiaiak 57.116 kígyót, 4300 leopárdot, 2738 farkast és 1368 tigrist ejtettek el.

Sajtóhibaigazítás! Február 15-i számunkban Lévai Alajos: *„A ma gyermeke"* című versébe értelemzavaró sajtóhiba került. A kérdéses utolsó mondat helyesen így hangzik: „S ha majd a kürtök felvil-
[lannak újra,
S a rab föld egyszer titkon megremeg,
... kínzott kezében kard, — *ő* lesz az első,
Amerre jár az ébredő *sereg:*
A mának gyermeke..."

A mult nyáron a festői fjordok félszigetén állt norvég nemzeti nagytábor legemlékezetesebb napja az volt, amikor a rádió közölte a hírt, hogy a *Nobile*-expedició *Malmgreen*-csoportját megmentették. A sokezer fiú őszinte örömújjongását azonban csakhamar igazi gyász váltotta fel, mert megjött a cáfolat: Malmgreen halott! félárbocra eresztették a zászlókat és mindenki részvéttel fordult a svéd cserkészek tábora felé: Dr. Finn Malmgreen, a tudós ugyanis közéjük tartozott és útnakindulása előtt közölte utolsó cikkét a *„Scouten"*, a svéd cserkészújság. „Egyszer életében minden férfinek cserkésznek kell lennie" — ez volt a cikk mottója és a svéd tudós, akinek egyik társa a nevét kiejtve, zokogva volt kénytelen abbahagyni tudományos előadását — mindvégig cserkész volt és cserkészhőssé lett.

Amióta *Shackleton* cserkészekkel indult utolsó délsarki útjára, minden cserkésznek vágya volt résztvenni valami nagy, valami szép felfedező utazáson. Amerika cserkészei közül többen el is érték álmaik célját és azokon kívül, akik az Államok még felderítetlen tájait járták automobilokon, már régebben egész cserkészörs vett részt a *Borden*-féle északsarkvidéki úton. Tavaly három válogatott cserkész indult a *Martin-Johnson* expedicióval a legsötétebb Afrikába azzal, hogy könyvben fognak beszámolni kalandjaikról. Két pasadenai cserkész pedig nemrég jött meg a déltengeri szigetekről, ahol *Zane Grey*-vel, a híres íróval kalandoztak.

Az útleíró könyvek cserkészszerzői közül az első *Marr* volt, Schakleton kísérője, a második pedig *Palle Huld*, a 15 éves dán cserkész, aki 44 nap alatt körülutazta a világot. Most *Byrd Richárdnak*, a cserkészek eddig is nagysikerű óceánrepülőjének és sarkutazójának pompásan felszerelt délsarki expedíciójában vesz részt a sokszáz jelentkező közül kiválasztott cserkész, Paul Siple. Az amerikai cserkész-rádiótulajdonosok — akiknek száma csaknem egyezik az összcserkészlétszámmal — állandó kapcsolatban vannak az expedicióval és falják az újsághireket, amelyek a világhírre kapott Sas-cserkészt (a legfőbb rangfokozat Amerikában) dícsérik. Az expedició tudósítója épen nemrég rádiózta meg a *Newyork Times*-nek: *„Siple*, a cserkész, remek matróznak bizonyult. Ha cserkésztestvérei most látnák őt, amint egy kötélen fejjel lefelé kapaszkodik, talán nem is irígyelnék annyira. Ő, azonban mosolyog és dolgozik mindig." Dehogy is nem irígylik! Persze, úgy cserkészmódra.

Amerikában egyébként most zajlott le a cserkészek évforduló-hete. Ez mindig legnagyobb eseménye a cserkészévnek. Február 8-án este ugyanabban a percben félmillió cserkészfiú ismételte meg fogadalmát, annak az emlékezetére, hogy 19 évvel ezelőtt iktatták be hivatalosan az amerikai cserkészszövetséget. A cserkészhét másik nagy napja február 12-e, *Lincoln* születésnapja, de a többi öt nap is szakadatlan cserkészünnepségekkel telik el minden évben. A hét minden napján iskolában, műhelyben cserkészruhákat látni. Alig ér véget a nagy hét, eljön február 22-e, amely nemcsak *B.-P.*-nek, hanem *Washington*-nak is születésnapja. Ez az a nap, amit minden amerikai fiú megünnepel, aki soha nem akar hazudni. A nagy szabadsághős volt ugyanis az, aki gyerekkorában baltájával belevágott atyja cseresznyefájába és nem tudott hazudni, kérte a büntetését. Azóta február 22-én az amerikai fiúk apró baltát viselnek a gomblyukukban.

Kansas City cserkészei próbamozgósítást rendeztek, amelyről csak annyit tudtak, hogy melyik hónapban lesz, de máskülönben váratlanul jött a riadó, hogy kipróbálja, résen vannak-e a városban élő cserkészek? Egy este kiment az értesítés: gyülekezés azonnal, cserkészruhában, itt és itt. Volt csapat, amelyik 9 perc mulva már a helyszínén is volt. Azután következett a feltevés közlése és a sok csapat egy képzelt vasúti szerencsétlenség teljes mentési munkáját rövid idő alatt ellátta.

Herbert Hoover, az Államok új elnöke époly cserkészbarát, mint elődje, *Coolidge* volt és abban is egyezik vele, hogy mindkettőnek fiai cserkészek voltak. Amerika cserkészei előtt új elnökük alatt korlátlan lehetőségek nyílnak meg. Az ország óriási méretei, a lakosság vegyes összetétele, a legmagasabbfokú civilizáció és a legősibb vadon váltakozva már nem sokáig lehet akadálya annak, hogy Amerika nyolcmilliónyi cserkészkorú fiúifjúságából teljes egymillió cserkész legyen. Mire a mozgalom ott húszéves ifjúvá nő, ez a létszám bizonyára meg is lesz. Eddig is közel hatmillió polgára van az Egyesült Államoknak, aki letette a cserkészfogadalmat.

Szinte elenyésző kis része Amerika cserkészeinek, de mégis impozáns kül-

döttség lesz az, amelyik talán ezer fővel áthajózik az Oceánon a birkenheadi világtáborba. Annyi bizonyos, hogy a mi számarányunk ennél sokkal jobb lesz, de a *Park Avenue*-n, *Newyork* legszebb utcáján álló huszonhétemeletes felhőkarcolóban, a *Boy Scouts of Amerika* főhadiszállásán háromszáz embernek is dolgot ad a *Jamboree*-csapat összeállítása. *J. O. E.*

Teuber Imre osztrák helyettes főcserkész az osztrák cserkészszövetség decemberi közgyűlésén lemondott összes tisztségeiről, azonban ígéretéhez képest az osztrák cserkészügyeket nem hivatalos minőségben is támogatni fogja. A magyar cserkészeknek ezt a nagy barátját tehát mi sem búcsúztatjuk a cserkészettől, hanem reméljük, hogy a jövőben nemcsak az osztrák cserkészek, hanem a mi ügyeinket is ugyanazzal a barátsággal fogja tovább kezelni, mint ahogy eddig tette.

A világ főcserkészének és nejének febr. 22-én volt közös születésnapjuk, mely alkalomból a Főcserkész úr és a Magyar Cserkészszövetség az összes magyar cserkészek nevében táviratilag üdvözölte őket.

György angol herceg elfogadta az angol cserkészszövetség vizicserkész-szervezetének elnökségét. Ezzel a ténnyel immár az angol királyi család összes férfi-tagjai valamilyen szerepet töltenek be az angol cserkészmozgalomban. Így V. György király a fővédnök, a walesi herceg a walesi főcserkész, a yorki herceg a londoni kerület elnöke, a gloutcesteri herceg a Gloutcester grófságnak az elnöke.

Címlapunk elvesztette aktualitását. — Azt hisszük, sok kedves olvasónkból vált ki derültséget, hogy a Magyar Cserkész címlapján levő cserkész még mindig dideregt. De hát akkor, amikor nyomni kezdtük a lapot, még csikorgó tél volt. Hál' Istennek azóta már tavaszodik. Reméljük véglegesen elveszti minden téli képünk aktualitását.

I. KERÜLET.

A 32. Levente cserkészeknél ősszel megalakult a viziörs. Tagjai szabadidejükben kis csónakot csináltak már, most pedig elméletileg és gyakori úszással készülnek a nyári vizi életre. — Március 10-én d. u. 5 órakor ünnepélyt tartanak a budai Pálffy-téri kath. körben.

A Budapesti Piarista Diákszövetség Öregcserkészcsapata 1929 március 3-án, vasárnap d. u. 5 órakor a gimnázium tornatermében tábori beszámoló ünnepélyt tart.

IV. KERÜLET.

A 42. sz. Turul cs.-cs. (Győr, Reáliskola.) Az avatóünnepélyen február hó 2-án 18 cserkész és 4 öregcserkész tett fogadalmat. A jelölteket Bernard Gergely főtitkár avatta fel. A Kath. Kör nagytermében megtartott ünnepélyen előadták Koszter atyának Palkó barátai című cserkész-színdarabját. Az ünnepély műsorát, Hofer Ödön öregcserkésznek Szervusz Papanek című tréfás tábori jelenetével kiegészítve, másnap megismételték Koszter

Ide nézz öregem,

az igazi cserkész csak ilyen cipőben jár.

Ne hagyd magad más cipőre rábeszélni, mert csak a **Ternóczky-féle cserkészcipő** a legjobb és legolcsóbb, mert I. rendű anyagból készül, barna bagaria-bőrből

magas szárral, bőrbéléssel, vízmentes nyelvvel és burokkal, végig dupla talppal és bokavédő csattal

Jótállás mellett beszerezheted:

TERNÓCZKY JÁNOS

„BAROSS" cipőüzemében,

Budapest, VIII., Festetics-utca 4.

atya jelenlétében. A jó cserkészmamák, Palkónak kedves játékaitól való megható búcsúzását szívből megsiratták. A második darab cserkésztréfái sok jóízű kacagást fakasztottak. A darab írója méltán büszke lehet a szép sikerre.

A székesfehérvári 98. „Előre" cs.-cs. február 9-én és 10-én nagysikerű farsangi ünnepélyt rendezett. A csapat megmutatta, hogy méltó akar lenni azon nagyszerű multhoz, amelyet dr. Farkas Gyula parancsnok úrnak köszönhet, kinek szelleme irányítja most is a munkában. A közönség állandó kacajjal és tapssal kísérte végig az előadást.

Az ünnepélynek, melyet a csapat az intézet tornatermében tartott, az erkölcsi mellett igen nagy anyagi sikere is volt.

M. A.

A 35. sz. Jedlik Ányos cserkészcsapat (Győr, bencés főgimnázium) öregrajza

Katholikus Cserkészek!

Lehetőleg tömegesen (10 példányt egyszerre) rendeljétek meg és olvassátok

P. OLASZ S. J.

„FIÚ, LÉGY FÉRFI!"

című könyvét, mely a serdülő fiú önművelését tartalmazza. A könyv bolti ára 1.60 P. — Egyszerre 10 példányt rendelve 1·— P. — Tömeges rendelést csakis a kiadó:

„A SZÍV" kiadóhivatala,

Budapest, VIII., Horánszky-u. 20.

bonyolítja le a jelzett kedvezm. áron.

február 4-én, d. u. fél 6 órai kezdettel, műsorral egybekötött, zártkörű cserkészestélyt rendezett a Royal gobelin termében. A befolyt tiszta jövedelmet a fuvós zenekar céljaira fordították.

† **Cser Mihály**, a 288. sz. Baross Gábor cserkészcsapat tagja, 18 éves korában meghalt. Temetésén megjelent Penser Lajos főfelügyelő és a DSA. műhelyfőnökség, továbbá a 288. sz. cserkészcsapat Büttner Ferenc parancsnok és Saly József csapattiszt vezetésével. Grell Ferenc cserkésztársai nevében mondott búcsút a jóbarátnak, a DV. dalárda és zenekar pedig megindító énekeivel és gyászindulóval rótta le kegyeletét és szeretetét.

V. KERÜLET.

A bácsalmási 579. sz. Tomori Pál cserkészcsapat januári igazolása lázas munkában találta a jelöltidőt a legnagyobb komolysággal „szolgáló" cserkészeket. Az iparos- és kereskedőifjak nagy felkészültséggel várják az újoncpróba idejét. Májusban nagy avatási ünnepélyen mutatkoznak be a községnek. Nagy hatást tesz a falu népére a cserkészfiúk ünnepnapi egyöntetű szentmisehallgatása. A heti örsi- és csapat-összejöveteleken a jelöltek szinte versenyeznek a pontosságban és korrekt viselkedésben. Adja Isten, hogy a megye első falusi csapata majdan büszkesége legyen a magyar cserkészetnek!...

IX. KERÜLET.

A nyírbátori iparostanonciskola 956. sz. Vásárhelyi Pál cserkészcsapata március hó 3-án, műsoros előadást rendez, melynek középpontjában Koszterszitz József „Nemzetközi asztaltársaság" című vígjátéka áll.

X. KERÜLET.

A bajnai 942. sz. „Ottokár püspök" cs.-csapat farsangvasárnapján vig farsangi előadást rendezett. A leleményes cserkészrádió és a csapat zenekara aratak különösen nagy sikert. A csapat kebelében, közeljövőben kezdődik meg egy tűzoltó örs szakszerű kiképzése.

Csapat-igazolás. Az O. I. B. 1929 január 16-án tartott ülésén a gödöllői ref. egyház 943. sz. „Ráday Pál" cserkészcsapatát igazolta. Ez a kerület 76-ik igazolt csapata.

Csapatmegszűnés. Az O. I. B. 1928 december 12-én a megszűnt váci hadiárvaház 927. számú cserkészcsapatát feloszlatta.

Az O. I. B. január 16-i határozatával a dunakeszi 109. sz. csapatnak a „Magyarság" nevét engedélyezi.

A 214. sz. „Zrinyi a költő" cserkészcsapat gyásza. A 214. cs.-csapat egyik törekvő cserkésze, Metzler Mátyás december 21-én tragikus körülmények között elhunyt. Villamoson utazott haza Csömörre s a perronon tartózkodó cserkészünk egyik kanyarodónál kiesett a kocsiból. Hiába volt a mentőorvos minden ápolása, összetört testű cserkészünk lelke felszállt az egek Urához. A csapat parancsnoka: Maurer Mihály és az elhunyt örsvezetője: Bitskey Gyula búcsúztatták el cserkésztestvéreitől.

Morse-gyakorlatok. A rákospalotai cserkészcsapatok május 2-án táv morsegyakorlatot végeznek Rákospalotáról kiindulva Budakalász—Pomáz—Dunakeszi—Fót—Rákospalota visszatérő vonalban. Így készülnek a pünkösdi országos távmorsegyakorlatra. Kerületünk többi csapatai: készültök-e?

SZERKESZTŐI ÜZENET

P. F. 59. sz. Árpád, Szentgotthárd. Leveledre talán már meg is kaptad a választ illetékes helyről. Én csak annyit fűzök még hozzá, hogy csónaképítésre vonatkozó cikkek fognak megjelenni a M. Cs.-ben — **P. K. 32. sz. Levente.** „Sokoldalú" leveledet kívánságod szerint intéztem el. — **P. B. 109. sz. Magyarság.** Köszönöm kedves soraidat. A válaszomtól ne ijedj meg, de nem tudok biztatóbbat írni: ha a sport terén is csak olyan reménységekkel indulhatsz, mint amekkora reménységre a költészet terén feljogosít beküldött versed, akkor attól félek, hogy nem sokszor fogunk találkozni neveddel az olimpiai bajnokok sorában. Mert, hogy a Petőfik és Aranyok sorába sem fogsz bekerülni, az igen valószínű. De ez nem baj, emiatt még csak egyetlen szomorú percet se szerezz magadnak. Hiszen Te sem költő, sem rekorder nem akarsz lenni, hanem derék magyar polgár. Azért csak foglalkozz úgy a sporttal, mint a költészettel sok szeretettel, hogy tested, lelked egyaránt szépen fejlődjék, de azután többet ne is várj, ne is követelj se a sporttól, se az irodalomtól. — **Rózsabimbó.** Most is azt mondom, amit a multkor írtam. Gondolatod, érzésed van, de egy kissé messze állsz még az igazi költői géniusztól. Azt tanácsolom, hogy egyelőre csak olvass nagyon sok szép verset. — **N. L. 236. sz. Maróthi.** Remélem ezóta megkaptad a választ kérésedre. — **T. P. 147. sz. Petőfi.** A köszönési módnak az elintézése részben már régen megtörtént, a további hozzászólások pedig a Vezetők Lapjába valók. A M. Cs. ilyenféle vitáknak helyt nem adhat. Ami a Te második esetedet illeti, hát az bizony szomorú. Irok róla e szám vezető helyén. Te is csinálj csak továbbra is propagandát a jó ügynek azzal, hogy még akkor is tisztelegj minden cserkésznek, ha az eléggé udvariatlan ahhoz, hogy még nem is fogadja. Végül mégis csak a köszönő cserkészek fognak győzni. — **Sz. M. 184. Csaba.** A naptár ügyében közbenjárok a kiadóhivatalnál. Kár hogy korszakalkotó találmányod értékesítése terén már nem rendelkezem sem megfelelő szaktudással, sem megfelelő összeköttetéssel. Hanem Te Miska! Nekem az a gyanum, hogy ez a találmány nem is olyan korszakalkotó. Mondom, én nem értek hozzá, de az az érzésem, hogy ebben a mechanikával túltömött világban bizony akadt volna egy huncut német, aki elcsípte volna már előled ezt az ötletet — ha az ötlet sokat érne. Mindenesetre jól teszed, ha — mielőtt komolyabb lépésekre határoznád el magad — bizalommal fordulsz Kilczer tanár úrhoz. Hadd legyen neki is egy nehéz napja. Elvégre a fizika tanár urak kell, hogy törjék ilyesmiken a fejüket. — **Ifj. I. D. 87. sz. Turul.** Igazad van! Csak egy kicsit túlságosan pathetikus az írásod. Egyébként erről már sokszor írtunk és fogunk is írni. Te pedig a Te lelkes cikkedet szavald el a csapat előtt, mert hidd el, hogy az ilyen nagy páthosszal megírt felhívás jobban hat szavalva, mint olvasva. — **K. L. 857.** Nagyszerű! Hogy tudott az eszedbe jutni?! Csak az a baj, hogy egy kicsit destruktív. A mostani „slágerekért" önmagukban sem lelkesedem, hát még ha cserkész-szöveget húznak rá! Brrr... Mi cserkészek daloljunk csak magyar nótákat és azokra csináljunk cserkészszövegeket. Hiszen így is rengeteg sok gyönyörű magyar nóta van, amiről a fiúknak fogalmuk sincs. — **Hervadás.** Nem értem leveledet, csak valami nagy szomorúság fog el, amikor olvasom bús, sötét soraidat. Irj már egyszer egészen egyszerűen, világosan. Azt érzem, hogy beteg vagy, de mi bajod van? Tele van írásod is, minden versed is vigasztalansággal. Pedig, akit ilyen komoly tehetséggel áldott meg az Isten, annak nem szabad ilyen komornak lennie. Ez bizonyos fokig hálátlanság. Remélem a tavasz a te számodra is hoz egy nyaláb napsugarat? A verseid csupa biztatás, de egyre homályosabbak. Ott is törekedj több egyszerűségre. — **S. J. 180. Kárpát.** Örömmel olvastam előmeneteled jó hírét. Ezt is várom az én kedves volt cserkészeimtől. Jól teszed, hogy készülsz hazai táborba. Az előadáshoz sok sikert kívánok. — **„Vadmacska."** Az örsvezetői táborról ép ebben a számban olvashatsz. A rejtvényeket köszönöm. Lehet, hogy egyiket-másikat fel is használom. — **Garrichson.** Bizony megrőkönyödtem, amikor azt a menkő nagy borítékot megláttam. És hozzá milyen nehezen olvasható írás! De mindjárt az első sorok után megbékéltem, mert egészen érdekes az elbeszélés. De nem tudom, hogy eredeti-e? vagy fordítás? T. i. nagyon emlékeztet az amerikai cserkészújságok kalandos novelláira. Ha nem fordítás, vagy átdolgozás, akkor gratulálok. Kár, hogy olyan hosszú. Igy nem közölhetem. Szeretnék azonban beszélni veled. Keress fel egyszer.

A
MAGYAR CSERKÉSZ
előfizetési ára:
Negyedévre 2 pengő,
félévre 3.60 pengő,
egész évre 6.40 pengő.

Előfizetni lehet a Magyar Cserkészszövetség Gazdasági Hivatalában: V., Hajnal-utca 6., készpénzzel, vagy postautalvány útján, vagy a Magyar Cserkész 31.428 sz. postatakaréki csekkszámláján.

*

A Magyar Cserkészszövetség hivatalos lapja a

VEZETŐK LAPJA

Szerkeszti DR. KOSZTERSZITZ JÓZSEF

Szerkesztőség:
Sopron, Szent Imre-Kollégium.

Kiadóhivatal:
Budapest, V., Hajnal-utca 6. sz.
(Cserkészház)

Előfizetési ára:
Félévre 2 P. ~ Egész évre 4 P.
Előfizetni ugyanúgy lehet, mint a MAGYAR CSERKÉSZ-re!

Felelős szerkesztő: VIDOVSZKY KÁLMÁN.
Felelős kiadó: KOSCH BÉLA.
Kiadja a Magyar Cserkészszövetség.
Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budapest, V., Hajnal-utca 6. sz. (Cserkészház.)
Megjelenik minden hó 1-én és 15-én.

MINDEN JÓ KÖNYV HAMAR FOGY!

Erről tesz tanuságot a Magyar Cserkész 1929. évi Cserkésznaptára is.

SIESS

előfizetni a Magyar Cserkészre, ha ennek az értékes kis füzetnek még birtokába akarsz jutni. Mert, ha nem sietsz; nem lesz 1929-es Cserkésznaptárad.

Használd fel a mellékelt szelvényt!

A vonal mentén vágd ki és lev.-lapra ragasztva küldd be a kiadóhivatalnak.

A

„Magyar Cserkész" t. Kiadóhivatalának

Budapest, V.,

Hajnal-utca 6. Cserkészház.

*Ezennel előfizetek a Magyar Cserkészre * egy évre / félévre / negyedévre 1929. évi .....hó .....naptól kezdődőleg. Az előfizetési díjat egyidejüleg az első számhoz csatolt bef. lappal küldöm. Kérem a félévi előfizetésnek megfelelően az 1929. évi Cserkésznaptárat is.*

Név: .....

* Meg nem felelő módozat törlendő.

Lakás: .....

„Élet" Irodalmi és Nyomda Rt. Budapest, I., Horthy Miklós-út 15. — Igazgató: Laiszky Jenő.

MCSSZ
09/1363/ 1/1